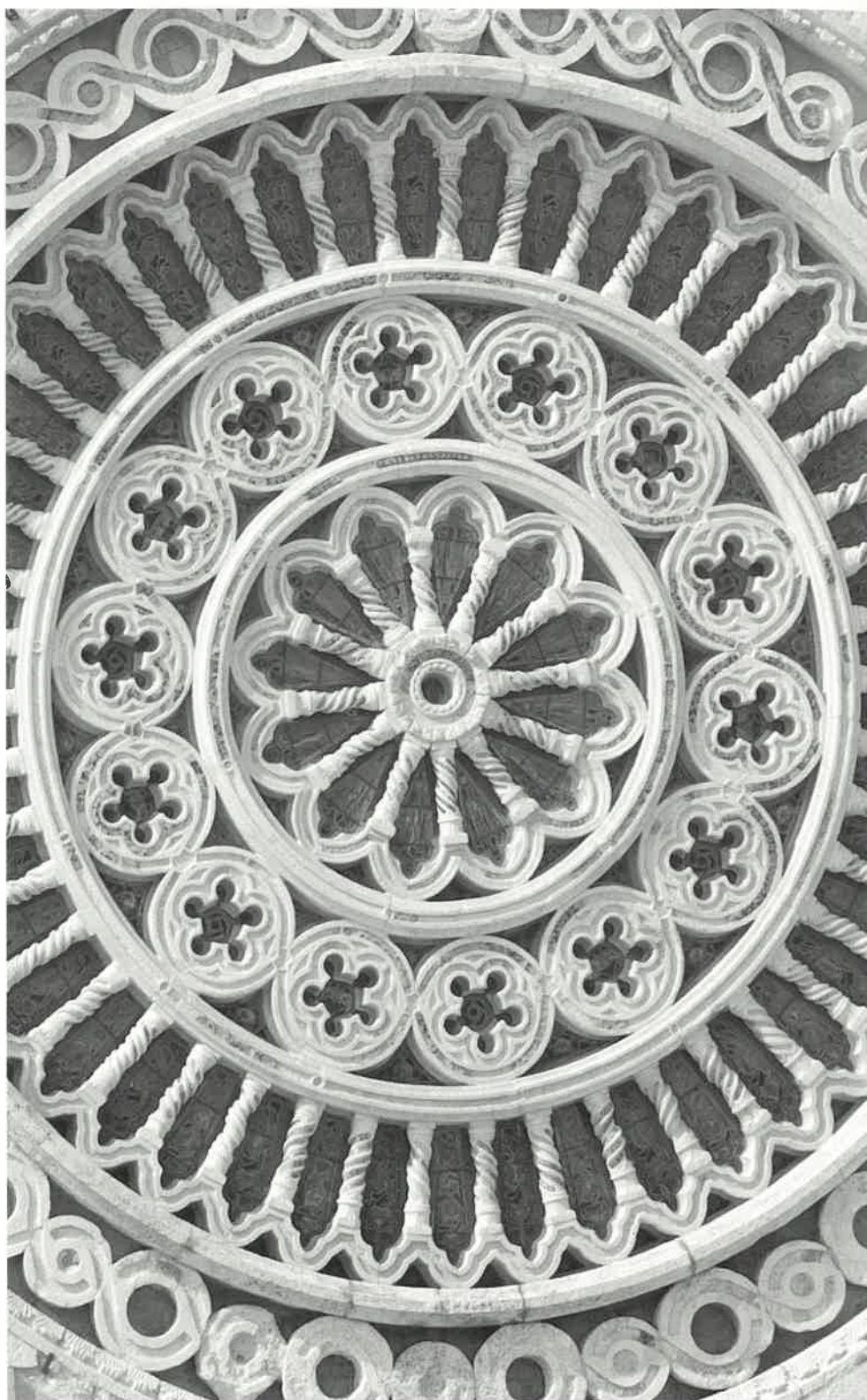
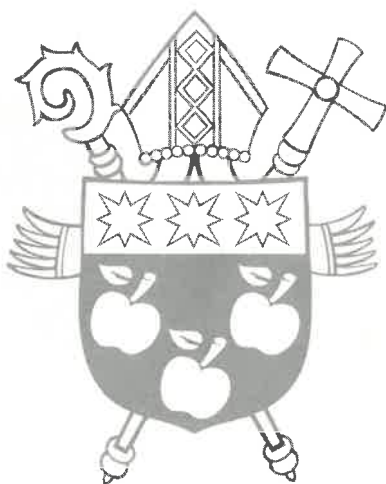

DIECÉZNÍ ČASOPIS

setkání

9

září 2012
ročník XXII.

Význam čtrnácti pražských mučedníků

V kostele Panny Marie Sněžné na Novém Městě pražském už přes 400 let existuje hrob mučedníků. Papež Benedikt XVI. podepsal letos na jaře dekret o jejich blahořečení, které se uskuteční 13. října v pražské katedrále. Tito bratři budou blahořečeni za svůj život v tu chvíli, kdy zemřeli. Během čtyř staletí po jejich

smrti jim už nepřibyla žádná zásluha. Mohli bychom říci, že už tehdy byli blahoslaveni, teď to bude pouze slavnostně prohlášeno. Můžeme tedy přijmout, že tito muži a jejich přímluvy i neviditelný vliv tady působí po celou tuto dobu. Je tedy spravedlivé a dobré, že se i my snažíme

Pokračování na 3. straně.

Revitalizace děkanského kostela Povýšení svatého Kříže Veselí nad Lužnicí

Operační program: CZ.1.14 ROP NUTS II Jihozápad (CZ.1.14/3.2.00/05.01513)

V období 1. 3.-31. 7. 2012 se uskutečnily následující stavební práce:

Před zahájením II. etapy stavby byly demontovány kame-
nosochořské prvky umístěné k lici fasády kostela, poté byly
převezeny k restaurování. Samotné stavební práce byly zahá-
jeny v březnu skrývkou vegetační vrstvy a původní valounové
dlažby okolo kostela a stavbou lešení kolem celého objektu.
Po montáži lešení byl informační billboard publicity přemís-
těn z fasády na vnější stěnu lešení. Rozebrání stávající dlažby
a skrývka vegetačních vrstev se uskutečnila pod archeologic-
kým dozorem. Poté práce pokračovaly opravou fasády kostela
a opravou hrobky.

Otlučená omítka pro provedení sanačních omítek

***V současné době byly provedeny nebo probíhají na staveb-
ních objektech tyto práce:***

Byla dokončena oprava fasády včetně sanační omítky a ce-
loplošného přeštukování. Byl dokončen nátěr fasády kostela.
Momentálně se provádí izolování zdiva základů a montáž dre-
nážního potrubí kolem základů kostela.

Dokončená oprava fasády

Otlučená omítka pro provedení sanačních omítek

Byla sejmuta kamenná plastika anděla s podstavcem a od-
vezena k provedení restaurátorských prací. Byly sejmuty
zákrytové a soklové betonové desky hrobky. V rámci arche-
ologického dohledu byl zdokumentován stav stávající hrob-
ky. V současné době je dokončována rekonstrukce podzemní
části.

Bylo provedeno sejmutí vegetačních vrstev zeminy v okolí
kostela a rozebrání krytu z původní valounové dlažby a chod-
níků ze zámkové dlažby. Byla provedena pokládka vodovod-
ního potrubí. V současné době probíhají odkopávky zemi-
ny na úroveň zemní pláně, aby mohlo být provedeno nové
zadláždění kolem kostela.

-vk-

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Moravské kořeny biskupa Josefa Hloucha	4
MOUNT KAŠPERK – Evangelizační úsilí farnosti Kašperské Hory	6
Mladí v církvi	7
Setkání s Duhou	8
Zájmové kroužky mohou snížit kriminalitu	8
Pouť na Kašperkách ještě velkolepější	9

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Rumunské děti v jižních Čechách	10
Deset věcí, které se dětem nejvíce líbily na Táboře malých svišťů	10
Návštěva dětí z černobylské oblasti	11
Rytířům děstí nevalil	11
Diecézní charita pomáhá v Bulharsku	12
Dárci vybavili děti ze sociálně slabých rodin školními pomůckami	12
Týden Charity v Jihočeském kraji	12
Pomoc zdravotnímu středisku ve Rwandě	12

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

ENTERcamp 2012	13
Ze Žďáru	13

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

DCR na Slovensku	14
Pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou	15
DCR připravuje na říjen	15

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Letní setkání dětí a mládeže IN DEO	16
Výlet na Hosín	16
Letní dětský tábor 2012	16
Práce s dětmi ve vikariátu Č. Krumlov	17
Žirovnice 2012	18
Ministrantský tábor na suchdolské faře	18
Ministrantský tábor v Nové Cerekvi	19

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Poutní zájezd do Filipova a Křešic	19
Na skautském táboře se rozhořel slib, oheň	20
K čtení doporučujeme	21
PERSONALIA	21
Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulinky	22

Příští číslo
vyjde 15. 10. 2012.
Uzávěrka je 5. 10. 2012.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany obálky.

tento posvátný vztah vzít v úvahu a usilujeme o docenění jejich vlivu pro náš kostel, církev v našem hlavním městě, v naší zemi i na celém světě. Tertulián nás učí, že krev mučedníků je semenem nových křesťanů a Pán Ježíš říká, že nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo položí život za své přátele (Jan 15,13). To je tedy první a snad nejdůležitější význam těchto mučedníků. Prokázali největší míru lásky a zanechali ji v zemi, kam přišli na misie. (...) Generální ministr těchto bratří nedlouho před jejich příchodem do Prahy viděl kostel Panny Marie Sněžné jako ruinu. Protože františkáni si nesou jako dědictví povolání sv. Františka, kterého Kristus oslovil z kříže slovy: „*Františku jdi a oprav můj dům, který se rozpadá*“, pocítil tento ministr touhu naplnit Kristovo přání na této stavbě. Je tedy další význam těchto bratří; i kdyby nebyli umučeni, zůstal tady po nich opravený kostel Panny Marie Sněžné, který chodí obdivovat lidé z celého světa. (...)

Další službu církvi i všem lidem prokázali bratři prožíváním chudoby misijní komunity. Neměli zde žádné zázemí. Protože se soustředili na obnovu kostela, lze předpokládat, že s místními nestihli navázat takové přátelství, jak tomu třeba bylo v případě minoritů u sv. Jakuba, které místní různých vyznání ochránili. Toto zjištění nás vede i k úvaze, že dobré zázemí je větší bohatství než prostředky pro stavbu kostela, ty byly spíše lákadlem pro loupežný dav, ale věrné přátelství nikdo neuloupí. Jeden z bratří byl onoho dne v nemocnici, protože byl zraněn již dříve na ulici. Můžeme si představit touhu bratří přiblížit se lidem, pro něž kostel opravovali, pro které sem přišli, ale nebyli chtění. (...)

Podobně je tomuto místu posvěcenému krví mučedníků blízká ekumenická vzájemnost. Tedy snaha o to, co spojuje, ne co rozděluje. Všechna ekumenická setkání (...) jsou odkazem synů sv. Františka, který v každém člověku, a dokonce v každém tvorů, viděl bratra, tedy tím samým dar od Boha. (...)

Pro mučedníky byl náš kostel místem poprav. Už v dřívějších dobách se zde odehrálo mnoho krvavých událostí. Jejich smrti však se toto místo jako by změnilo v oázu klidu, kam chodí maminky krmit malé děti, kam si chodí turisté i obyvatelé Prahy odpočinout a zakusit trochu pokoje a dobra, který tito synové sv. Františka přinesli a svou smrtí trvale s tímto místem spojili. (...)

Asi nedokážeme dohlédnout a zhodnotit celý význam života a smrti těchto našich spolu-bratří a toho, jak se na nich projevila Boží milost. Kéž by tyto věty byly alespoň výzvou k náhledu na to, co vidíme pouze srdcem, když naše oči jsou příliš zatížené dědičným hříchem. Dějiny tohoto místa ještě nejsou u konce, můžeme jen s obdivem nebo také s vděčností sledovat, jak Bůh dává trvání tomu, co je v očích světa slabé a křehké.

Br. Antonín Klaret, OFM

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

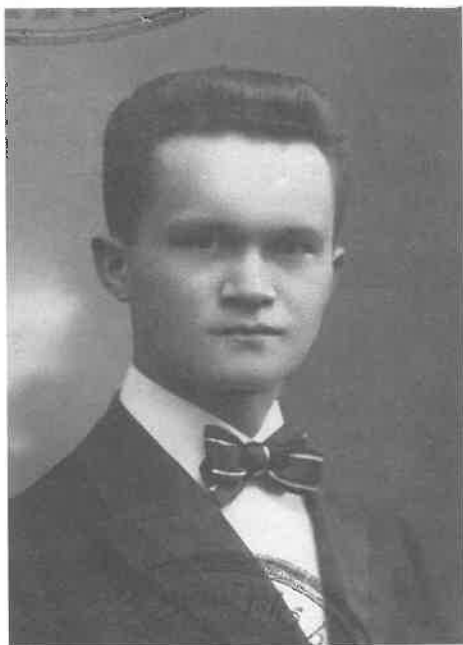
17.-24.9.	(po-po)	Francie - Pout' „Francouzští svatí“ - biskup Pavel
18. 9.	(út)	České Budějovice, klášterní kostel - Kněžský den - biskup Jiří
23. 9.	(ne)	Trhové Sviny - Biřmování (9 hod.) - biskup Jiří
25. 9.	(út)	Praha - Den Charity - biskup Pavel
28. 9.	(pá)	Stará Boleslav - Národní svatováclavská pouť - oba biskupové
		Lukavec - Biřmování (16 hod.) - biskup Pavel
29. 9.	(so)	Setkání trvalých jáhnů - biskup Pavel
30. 9.	(ne)	Rýmařov - Poutní mše sv. - biskup Pavel
1. 10.	(po)	Praha, Týnský chrám - Zahájení akademického roku KTF UK - biskup Jiří
2. 10.	(út)	České Budějovice, biskupství - Setkání kaplanů pro mládež - oba biskupové
3.-4. 10.	(st-čt)	Blansko - Zasedání sekce pro mládež - biskup Pavel
4. 10.	(čt)	Veselí nad Lužnicí, dům sv. Františka - Mše sv. (10 hod.) - biskup Jiří
6. 10.	(so)	Křemešník - Biřmování - biskup Jiří
		Brno, kostel sv. Tomáše - Mše sv. pro Gymnázium Jarošova - biskup Pavel
7. 10.	(ne)	Svatý Kámen - Biřmování (10 hod.) - biskup Jiří
		České Budějovice, klášterní kostel - Mše sv. (11 hod.) - biskup Pavel
9. 10.	(út)	České Budějovice, biskupství - Postgraduál - oba biskupové
11. 10.	(čt)	České Budějovice, klášterní kostel - Mše sv. k zahájení Roku víry (17 hod.) - oba biskupové
13. 10.	(so)	Praha - Beatifikace čtrnácti františkánských mučedníků - oba biskupové
14. 10.	(ne)	Kájov - Poutní mše sv. (10 hod.) - biskup Jiří
15. 10.	(po)	České Budějovice - Imatrikulace TF JU - biskup Jiří
17. 10.	(st)	Brno - Komise pro kněžstvo při ČBK - biskup Pavel
20. 10.	(so)	Chraštice - Biřmování (10 hod.) - biskup Jiří
21. 10.	(ne)	Nadějkov - Biřmování (9 hod.) - biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Moravské kořeny biskupa Josefa Hloucha

O letošní dovolené jsme se s manželkou vypravili po stopách devátého českobudějovického biskupa Mons. ThDr. Josefa Hloucha (1902-1972) v jeho rodném kraji, na moravské straně Českomoravské vrchoviny v brněnské diecézi, kam pravidelně zajíždíme. Navštívili jsme biskupovo rodiště **Lipník** (je třeba odlišovat od většího a známějšího Lipníku nad Bečvou), nevelkou obec, ležící ve zvláště krajině asi 8 km severovýchodně od Jaroměřic nad Rokytnou, při silnici z Myslibořic do Třebíče. Hledali jsme jeho rodný dům. Ten není nijak označen, a tak jsme se vyptávali místních obyvatel. Věděli bezpečně, že Lipník má slavného rodáka a ochotně ukázali, kde se dům nachází. Pamětní desku biskupu Hlouchovi k jeho letošnímu dvojnásobnému výročí se farnost v Lipníku rozhodla umístit poblíž křtitelnice v interiéru kostela (který je však přes den uzamčen). Deska nese hlavní životní údaje biskupa Josefa Hloucha a jeho biskupský znak. O pouti sv. Jana Křtitele dne 24. června 2012 ji na tomto místě posvětil za značné účasti věřících českobudějovický biskup Jiří Paďour, třetí nástupce biskupa Hloucha v řadě sídelních biskupů v Českých Budějovicích.

Josef Hlouch student (foto SOKA Č. Budějovice)

Rodný dům má číslo popisné 8, stejně jako před sto lety, a stojí na návsi nedaleko kostela. Je to vlastně selské stavení s původně charakteristickou uzavřenou dispozicí kolem dvora, do návsi jsou hlavní obytná budova i výměnek obráceny sjednoceným průčelím s velkými vraty uprostřed. Zadní strana dvora je dnes otevřená, neboť v roce 1968 tu vyhořela stodola a poté byla zbořena. Bratr otce biskupa Hloucha, Václav Hlouch, který dům po rodičích převzal, zemřel v roce 1974, jeho manželka Marie roku 1981. Jejich synem, a tedy synovcem biskupa Hloucha, byl kněz **P. Václav Hlouch** (1933-2008), který působil v Liberci, Nymburku a Mladé Boleslavi a byl čestným kanovníkem kapituly

Rodný dům v Lipníku (foto J. Černý)

v Litoměřicích (jeho primice v rodném Lipníku se v roce 1961 zúčastnilo přes pět tisíc lidí). Značná vzdálenost od rodného kraje, nepravděpodobnost návratu některého z členů rodu k hospodaření za socialismu a navíc i vlastní churavost pravděpodobně přiměly P. Václava Hloucha k prodeji statku roku 1984, neboť po smrti jeho rodičů pustl.

Jak už to bývá, při seznámení s věcí „in situ“ nás začne více zajímat a napadají nás otázky, na něž bychom rádi slyšeli odpovědi. I já jsem si v tu chvíli uvědomil, že o krajanovi, biskupu Hlouchovi vím vlastně málo a že by bylo dobré zjistit něco o jeho rodových kořenech. Moje zvědavost byla navíc umocněna faktem, že Hlouchovi jsou také moji vzdálení předkové z matčiny strany, v lokalitě cca 12 km jižně od Lipníku. Využil jsem tedy možnosti přístupu k digitalizovaným matrikám římskokatolické farnosti Lipník na stránkách Moravského zemského archivu (<http://actapublica.eu>). Pravděpodobnost našeho příbuzenství se ještě zvýšila, ale k definitivnímu výsledku jsem zatím nedospěl. Zpracování rozrodů a vývodů by totiž vyžadovalo dlouhodobé a trpělivé bádání, což jsem si z důvodů časové náročnosti nemohl dovolit. Zato se však poměrně rychle podařilo z matrik vypsát vývod předků biskupa Josefa Hloucha, a to alespoň do poloviny 19. století (hlouběji jsem v pátrání nepokračoval). Rodokmen biskupa je vysloveně selský a moravský a můžeme říci, že až do svého jmenování českobudějovickým biskupem neměl Josef Hlouch s Čechami mnoho společného. Dětství, mládí i studia prožil na Moravě, jak v její jižní, tak i v její severní části. Narodil se 26. března 1902 v Lipníku č. p. 8 jako čtvrté dítě početné rodiny Hlouchovy. Pokřtěn byl 30. března 1902 v místním starobylém kostele sv. Jana Křtitele farářem Metodějem Šlechtickým, za kmotry mu byli mladý strýc z matčiny strany Josef Ošmera, tehdy finanční koncipista, a babička Anna Ošmerová, výměnkářka v Lipníku. **Otec Jakub Hlouch** (1861-1937) pocházel ze selského rodu, který do Lipníka přišel v polovině

19. století ze sousedního Klučova. Příjmení Hlouch má dodnes své ohnisko výskytu právě na Třebíčsku, v současnosti bychom tu našli na čtyřicet nositelů tohoto jména. Matka **Marie, rozená Ošmerová** (1868-1928), vzešla rovněž z rodu pololánků z Lipníka č. p. 22, kteří sem přišli pravděpodobně ze Smrku (ve farnosti Vladislav asi 8 km východně od Třebíče). Manželský svazek uzavřeli 6. července 1887 v Lipníku a měli spolu celkem devět dětí. Oba rodiče byli velmi zbožní, maminka byla známá tím, že nezištně pomáhala chudým, otec vodil pravidelně procesí na poutní místa do Hlubokých Mašůvek a do Přibyslavic. Výše zmíněný Václav byl Josefův o pět let starší bratr, který převzal hospodářství (měl jediného syna, který se stal knězem); o tři roky starší bratr František získal právnický titul JUDr. a žil v Brně (jeho manželství bylo bezdětné), bratr Stanislav byl o šest let mladší a zpočátku pracoval s bratrem Václavem na statku, po svatbě se přestěhoval do Brna a měl dva syny (jejich rodová linie dodnes pokračuje i v mužských potomcích); zbývající sourozenci byly sestry: Marie, Anastázie, Cecílie, Aloisie a Anežka, které se všechny provdaly mimo Lipník. Babička Josefa Hloucha z otcovy strany Anna pocházela z lipnického selského rodu Florianů (prababička byla Fučíková z Radkovic), babička z matčiny strany, rovněž jménem Anna, byla také ze zemědělského rodu, a to Janoušků v Lipníku. Malý Josef začal v září roku 1908 chodit do obecné školy (dvoutřídky) v rodném Lipníku a vykazoval velmi pěkný prospěch. Lipník měl tehdy 434 obyvatel, naprostou většinou katolíků české národnosti, kteří žili v 62 domech. V obci i okolí se mluvilo (někteří starší lidé tak ještě mluví dodnes) jihozápadní formou hanáckého nářečí, takže bychom tu mohli např. slyšet, kde bydlí „*Hlouchovi*“ či jak soused volá na souseda: „*Sósede, te husi sem nepošíte, já v husincách chodit nebodo!*“ Ves, pojmenovaná podle někdejších lipových porostů, ničím nevynikala, snad jen větší kon-

centrací rybníků v nejbližším okolí. Nadmořská výška členité krajiny s rozptýlenou zelení se pohybuje okolo 480 metrů nad mořem, osadou protéká potůček, směřující sem od dvora Lhoty. Centrální část obce tvoří náves, do níž vedou tři komunikace. Budova někdejší školy stojí nedaleko kostela při záhybu silnice směrem na Dolní Vilémovice. Josef Hlouch tu však nepobyl dlouho. Již ve svých dvanácti letech, v době kdy se rozhořela první světová válka, vstoupil do Arcibiskupského chlapeckého semináře v Kroměříži, kde roku 1922 maturoval na arcibiskupském gymnáziu. Následující studium absolvoval v letech 1922-1926 na bohoslovecké fakultě v Olomouci. V tomto městě byl také vysvěcen na kněze dne 5. července 1926. Primice v rodném Lipníku byla jistě velkou událostí a účastnila se jí celá vesnice i osady přifařené, i když stručné dobové zápisy ve farní kronice ji kupodivu vůbec nezmiňují. Kněžství svého syna se dožili oba rodiče (maminka dva roky nato zemřela) a dochovala se rodinná fotografie z primice, na níž je novokněz s rodiči, třemi bratry a dvěma sestrami. P. Josef Hlouch již zůstal v olomoucké arcidiecézi a působil poté jako kaplan ve Spálově, Kladkách u Prostějova, Jesenci u Konice, Branticích u Krnova a od roku 1928 jako expozita v Hodolanech, zároveň přednášel na teologické fakultě v Olomouci. Roku 1934 získal doktorát teologie. Na biskupa byl konsekrován v katedrále sv. Václava rovněž v Olomouci dne 15. srpna 1947, intronizace v Českých Budějovicích se konala brzy na to, dne 7. září 1947. Svůj odchod do Čech chápal od počátku jako oběť a na tištěných pamětních obrázcích byl publikován jeho výrok při loučení s Moravou: „Jdu do českobudějovické diecése, aby tam nikdo nebyl nešťastným“ (15. 8. 1947 v Olomouci).

V dlouhé době internace 1950-1968 nebylo možné, aby biskup-vězeň směl zajíždět do svého rodiště. Víme však o výjimce z roku 1963, kdy jej komunisté inkognito pustili na pohřeb

Kostel a fara v Lipníku v současnosti
(foto J. Černý)

strýce Jakuba Ošmery, bratra jeho matky v Lipníku. Musel však být oděn v civilní oděv a nesměl sloužit u oltáře, aby nevzbudil pozornost lidí. Pouze prý složil řeč k loučení se zemřelým. Víme také, že po návratu na biskupský stolec roku 1970 navštívili farníci z Lipníku svého rodáka v Českých Budějovicích. Z tohoto setkání existují fotografie, pořízené na biskupské zahradě.

Drobný nástin, jak biskup Josef Hlouch viděl své nejbližší, poskytuje výňatek z jeho deníku, který si psal v době, kdy byl internován mimo diecézi v letech 1952-1968 (úryvek byl vystaven na letošní výstavě ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích). V roce 1954, kdy se mu již hodně horšil zdravotní stav, si zapsal několik poznámek o návštěvě svých blízkých za stálého dohledu příslušníka StB: „Včera (24. 4. 1954) jsem měl návštěvu příbuzných v Praze na ministerstvu vnitra... František – ustaraný, velmi prošeďavý. Marti s ním, svěží ač po operaci, Mařena zdravá, Lojzka celkem

spokojená, Jirka veliký, plný v tvářích, zamlklý; Václav – vysoký, špatně vypadá. Mluvíme o rodině, o bolestech, nemocech... Podobně Václav mladší (pozn.: pozdější výše zmíněný kněz, vysvěcen roku 1961). Ukazuje mi své filalové ruce, jež mu omrzly, když v mrazích vozil hnůj. Denně ráno dojí krávy – a přece denně na mši svaté a večer předřikává růženec. Má krásnou duši ten hoch...“

V životě byla ze sourozenců knězi a pozdějšímu biskupovi nejbližší jeho sestra Anežka (1911-1977), která mu vedla domácnost na faře v Hodolanech a byla mu stálou oporou i později v době komunistického věznění. Byla dvakrát provdaná (z prvního manželství příjmení Cejpková, a z druhého Kazdová). Komunisté ji v padesátých letech odsoudili na čtyři roky vězení.

V Lipníku můžeme vidět kromě rodného domu též farní kostel sv. Jana Křtitele, který rodina Hlouchova navštěvovala a v němž byl budoucí biskup pokřtěn. Kostel je to původně nejméně raně gotický ze 13. století, ovšem s pozdějšími stavebními úpravami a s novějším mobiliářem, převážně z druhé poloviny 19. století. Dochovala se i neogotická křtitelnice, v níž byla svátost křtu udělena, ovšem dnes již bez obrazu Křtu Páně, který byl v roce 1972 zbytečně odstraněn. Soudobý hlavní oltář nese sochy patrona kostela sv. Jana Křtitele a sv. Cyrila a Metoděje. Boční oltář, rovněž neogotický, představuje Lurdkou jeskyni s postavou Panny Marie. V letech 1972-73 proběhla výrazná oprava kostela, ale biskup Hlouch již bohužel nespátřil gotická okna v presbytáři kostela, která byla po dvě stě let zazděna a byla odkryta až rok po jeho smrti.

Dále lze též navštívit hrob rodičů a bratra Václava s manželkou na hřbitově při silnici na Ostašov. Nový hřbitov (původní byl u kostela) byl výrazně regulován v minulém století a jsou tu jen mladší náhrobky (pozor, datum narození u otce biskupa Hloucha nesouhlasí se zápisem

Novokněz s rodiči a sourozenci roku 1926 (foto majetek Mgr. P. Nováčka)

Pokračování na 6. straně

Pokračování z 5. strany.

v matrice a je pravděpodobně po opravách náhrobu nesprávně změneno). Poblíž rodového hrobu se nachází též známý figurální bronzový náhrobek JUDr. Josefa Ošmery (1874-1928) „Já jsem vzkříšení a život“ s postavami Ježíše Krista a Marty od sochaře Františka Bílka. Josef Ošmera byl strýcem a křesťným kmotrem biskupa Hloucha, vystudoval práva a stal se ministerským radou v Brně.

Snad bude mít některý z čtenářů příležitost navštívit rodný kraj českobudějovického biskupa, statečného a čestného člověka, který byl jedním z nekrvavých mučedníků doby komunistické diktatury. Zemřel uštvan totalitní mocí dne 10. června 1972 v Českých Budějovicích a je pohřben na hřbitově u sv. Otýlie. Jeho biskupské heslo „*Per Mariam ad Jesum*“ (*Skrze Marii k Ježíši*) i dnes ukazuje správný směr nejen katolickým křesťanům. Povědomí o jeho rodových kořenech nám může napomoci i v chápání proměn naší společnosti v minulém století a souvislosti mezi kněžským a selským stavem, které se komunisté oba snažili zničit. Cestu za chlapcem Josefem Hlouchem na moravské Podhorácko můžeme uskutečnit třeba při příležitosti prohlídky nádherného barokního komplexu zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou s monumentálním kostelem sv. Markéty či např. unikátní románsko-gotické benediktinské baziliky v nedaleké Třebíči, jež je prohlášena památkou UNESCO. Ze smutného období našich moderních dějin je Třebíčsko známé též tzv. Babickým procesem, jenž se odehrával právě v té době, kdy byl biskup Hlouch tvrdě perzekuován. Jeho oběťmi se stala řada nevinných lidí, kněží i katolických laiků, ale to by mohlo být námětem pro jiné pojednání.

Na závěr děkuji za laskavou pomoc při shromažďování podkladů k tomuto článku především rodině Zbořilových z Brna, dále duchovnímu správci P. Mgr. Jiřímu Bradáčovi a panu Mgr. Pavlu Nováčkovi z farnosti Lipník.

Jiří Černý

MOUNT KAŠPERK – Evangelizační úsilí farnosti Kašperské Hory

V Kašperských Horách působil mnohými milovaný a obdivovaný farář - hudebník P. Vavřinec Skýpala. Založil kapelu Miriam a stále s ní jezdívá na turné a nahrává CD. Během svého působení v Kašperských Horách pořádal každoročně počínaje r. 2002 festival křesťanské hudby. Na tuto tradici kašperskohorská farnost z iniciativy současného farního vikáře P. Tomase van Zavrela navazuje rozšířeným festivalem pod novým názvem „*Mount Kašperk*“. P. Tomas vysvětluje, že se jedná o anglicko-českou slovní hříčku, protože v Bibli je hora (anglicky Mount) místem, kam se člověk ubírá, když chce zakusit intenzivní setkání s Bohem, vystoupit z každodenních starostí svého života a na chvíli své srdce zcela otevřít Bohu. Tato hora se o posledním prázdninovém víkendu nacházela právě na Kašperkách.

Pro P. Tomase je to jedna z cest, jak seznámit obyvatele Kašperských Hor a jejich návštěvníky s Pánem Ježíšem a jak prohloubit jejich vztah s ním. O evangelizaci se mnoho namluví, ale je potřeba také něco dělat. Kašperské Hory jsou turisticky atraktivním místem a jsou tak ideální pro podobnou akci. Nadšení z této akce se stalo podnětem pro pořádání evangelizačních aktivit jiného druhu v méně exponovaných místech Sušicka.

Mount Kašperk začal v pátek 31. srpna 2012 ve 20 hod. rockovým koncertem skupiny Tábor Superstar Band, která již řadu let úspěšně interpretuje písničky z muzikálu Jesus Christ Superstar. Před koncertem vykonal malý hlouček farníků pobožnost křížové cesty a nesl velký dřevěný kříž ze Šibeničního vrchu do kina, kde se koncert konal. „*Koncert byl naprosto skvělý,*“ říká jedna návštěvnice a dodává: „*Kvůli němu jsem si se svými kamarády udělala výlet z Rožmitálu pod Třemšínem do Kašperských Hor, kde jsem poprvé. Dali jsme si výbornou večeři a měli opravdu hluboký zážitek.*“

Sobota v kostele sv. Markéty začala mší svatou na poděkování za dar hudby, kterou se po celý den chválil Bůh. V kázání P. Tomas zdůraznil,

že hudebníci a zpěváci dnes nepřišli oslavit sebe sami, ale Boha. A skutečně tomu tak bylo. Chrám sv. Markéty prošlo ten den odhadem 600 lidí. Někdo zůstal několik hodin nebo celý den, jiný zase přišel na konkrétní koncert nebo si poslechl jen pár písniček. Ovšem každý z interpretů hrál se stejným nadšením, protože se svou hudbou modlil. Bylo velice osvěžující vidět umělce, kteří nepředvádí sebe a své ego. První vystoupila skupina Bedrs z Bělčic. Celý den hrála řada více i méně známých křesťanských kapel z okolí i ze vzdálenějších krajů. Posluchači si mohli vychutnat např. kapely Touch of Gospel (Plzeň), Memento (Sušice), Šest strun (Hartmanice), Druhý pokus (Kašperské Hory), Zebedeus (Klatovy), Citová záležitost (Praha), Miriam (Kašperské Hory) a Pokus (Beroun). Festival vyvrcholil „Večerem otevřených srdcí“ při svíčkách. „*Já jsem s kamarádkou přijela hlavně na tuto část,*“ prozrazuje Veronika a s nadšením dodává: „*Ta modlitba chval s elektrickými kytarami a zpěvem byla naprosto úžasná. Strašně mě to nabudilo.*“

Kolem deváté večer začala multimediální křížová cesta se skutečnými příběhy lidí, které snad každého musely zasáhnout hluboko v srdci. Během celého dne mohli návštěvníci kostela zanechat své prosby Bohu. Ty se pak četly kolem deváté večer při adoraci Nejsvětější svátosti, kterou večer končil. Soudě podle zářících tváří návštěvníků a vystupujících se zdá, že se festival osvědčil.

Velký dík patří městu Kašperské Hory, které s farností spolufinancovalo tento festival. Všichni se už těší na příští rok, kdy bude festival spojen s červencovými oslavami sv. Markéty, aby se mohlo povzbudit ještě více lidí

P. Tomas van Zavrel

**Římskokatolická farnost Římov
slaví v neděli 30. září 2012**

**MARIÁNSKÉ MODLENÍ
V AMBITECH ŘÍMOVSKÉ LORETY**

a zve na tuto zpívanou

POUŤ RODIN,

konanou věrně v duchu 300 leté jezuitské tradice, jinochy i dívky, snoubence, manžele, rodiče, děti i prarodiče, a všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské.

8.30 hod. mše sv. v kostele Sv. Ducha
9.15-11.30 mariánské modlení
v ambitech Domku svaté Rodiny
Nazaretské, který je svatyní rodiny,
v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní
věřící jako patronku svých rodin a domovů.

Bližší informace na tel. 387 987 244,
mobil 723 064 946,
e-mail: farnosttrimov@centrum.cz,
www.rimov.eu

Vážení přátelé a příznivci,
spustili jsme zcela nové webové stránky Domova Matky Vojtěchy
www.alzheimerpt.cz

Rovněž oznamujeme zájemcům o umístění v Domově Matky Vojtěchy,
že jsme zahájili přijímání žádostí. Během září bude možné podávat žádosti,
v říjnu budou administrovány a první klienti budou přijímáni od 1. listopadu.

Bližší informace o postupu k přijetí naleznete na
http://www.alzheimerpt.cz/prachatice/prijeti-pobyt-ceny/prijeti-klienta

PhDr. Robert Huneš,
ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna a Domova matky Vojtěchy,
Neumannova 144, 383 01 Prachatice
www.hospicpt.cz, tel. 388 311 726,
IČ 70853517

POMOCI NÁM MŮŽETE NA č.ú. 171 157 619 / 0600

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU

Vážení a milí čtenáři,
přijímáte srdečné pozvání
k účasti na vzdělávacím kurzu **Teologie
zasvěceného života**, který zaštiťuje Teolo-
gická fakulta Jihočeské univerzity.

Kurz je určen jak zasvěceným osobám, tak
i laikům, kteří mají zájem o prohloubení
vlastního života z víry skrze studium teo-
logie.

V akademickém roce 2012/2013 kurz
pokračuje již třetím ročníkem, nicméně
absolvování předešlých dvou ročníků
není podmínkou pro přijetí ani překážkou
ve studiu.

Jednotlivé téma osmi dílčích přednášek
v nastávajícím akademickém roce zní
„Svátostný život křesťana“. Mezi předná-
šejícími jsou nejen odborníci z místní fa-
kulty, ale také vážení hosté, kteří mají k da-
nému tématu, co říci.

Bližší informace jsou k dispozici na [http://
www.tf.jcu.cz/czv/kurzy/tzz](http://www.tf.jcu.cz/czv/kurzy/tzz)

Harmonogram přednášek v akade- mickém roce 2012/2013

27. 10. „Svátostná iniciace“

P. ThLic. Norbert F. Vehovský, O. Praem.

10. 11. „Výklad modlitby Otce náš jakožto jádra křesťanské víry“

PhDr. Jan Samohýl, Th.D.

8. 12. „Svátosti z hlediska pastorační“

Mgr. Michal Opatrný, Dr. theol.

19. 1. „Svátost křtu v kontextu pastorač- ní lásky“

P. ThDr. Prokop P. Maturkanič, Ph.D., CFSsS

9. 2. „Biblické texty v liturgii svátostí“

Adam Mackerle, Th.D.

9. 3. „Svátosti z hlediska liturgiky“

P. Mgr. Ing. Zdeněk Demel, Th.D. SDB

13. 4. „Svátost obnoveného života v Kris- tu. Pokání, smíření, zpověď“

P. ThLic. Prokop Brož, Th.D.

11. 5. „Svátosti z hlediska církevního práva“

Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., JC.D.

Mladí v církvi

Mladí z farnosti Suchdol, Dvory a České Velenice ve Žďáru n. Sázavou

P. Jan Balík, ředitel sekce pro mládež ČBK
zodpovědný za Celostátní setkání mládeže
ve Žďáru nad Sázavou, které proběhlo v srpnu,
odpovídá v Katolickém týdeníku na otázku, jak
mladí katolíci vnímají církev? „*Mladí lidé vní-
mají svůj život prostřednictvím vztahů s druhý-
mi. Autoritu uznávají, když je jejich vychovatel
nejprve svědkem a když s nimi dokáže vytvářet
hlubší osobní vztah lásky. Potřebují mít zkušeu-
nost, že je má rád. Potřebují se setkat s Bohem
jako s láskou a s hlasateli evangelia jako s lid-
mi láskyplných vztahů. Církev tedy posuzují
podle těchto měřítek.*“

S Jendou Balíkem jsme se potkávali už jako
bohoslovci v dejvickém semináři v Praze. Jeho
blízký vztah k mladým a zájem o jejich život
působily jako magnet. Celý jeho kněžský ži-
vot je tímto charakterizován. S jeho odpovědí
na výše položenou otázku mohu jen souhlasit.

Několik dní prožitých ve Žďáru spolu s mla-
dými z našich farností mě utvrdilo v naléhavé
potřebě osobně se věnovat také jim. Objevují
v nich velký potenciál schopností a talentů, kte-
rý potřebují rozvinout a uplatnit.

Úkolem nás kněží, ale i vás, farníků, je for-
movat jejich osobnost opravdovým zájmem
o jejich život, vztahem důvěry, povzbuzením,
vyučováním v pravdách víry, vytvářením spo-
lečenství, osobním příkladem a předáváním ži-
votních zkušeností.

Nešetřme modlitbami za naši mládež - a nejen
za tu z našich věřících rodin. Vyprosme našim
mladým široké srdce pro potřeby druhých.

Na 700 dobrovolníků, kteří připravovali a sta-
rali se o průběh setkání mladých ve Žďáru, jsou
toho důkazem.

P. Jaroslav Šmejkal,
administrátor v Českých Velenicích

Národní svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi

Čtvrtek 27. září

Bazilika sv. Václava

- 18.00 Mše sv. v kryptě sv. Kosmy a Damiána
Společná modlitba českého národa –
modlitební most a vyzvánění zvonů
- 19.50 přivítání relikvie sv. knížete Václava,
přivezené v doprovodu čestné jednotky
Hradní stráže Pražského hradu
- 20.00 Slavnostní svatováclavský koncert
a nešpory

Pátek 28. září

Bazilika sv. Václava

- 6.30 Anděl Páně, modlitba se čtením
- 7.00 Latinská mše sv. v kryptě, ranní chvály
- 8.30 Mše svatá v kryptě

13-15.00 prohlídky basiliky

16.00 Koncert zvonohry

16.50 Rozloučení s relikvií sv. Václava

Mariánské náměstí

**10.00 Slavnostní mše sv., hl. celebrant
Mons. Jan Graubner, arcibiskup
olomoucký a metropolita moravský**

Chrám Nanebevzetí Panny Marie

17.00 Chránový koncert

Chrám budou otevřeny po celý sváteční den do
19 hod. Možnost přijetí sv. smíření v bazilice
sv. Václava dopoledne a chrámu Panny Marie
během celého dne.

www.svatovavclavskapout.cz

ČESKÉ BUDĚJOVICE

V pátek 21. září 2012

se koná

MŠE SV. PRO DĚTI

od 16 hod.

v kostele Nejsvětějšího
Srdce Páně.

Setkání s Duhou

„Kde se lidé rádi mají a setkávají... tam dotýká se nebe a země,“ neslo se kostelem sv. Michaela před sobotním polednem 18. srpna. V prosluněném venkovském kostele v Záhoří u Písku se totiž v tento den setkali čeští a rakouští přátelé časopisu Duha. Z rakouské redakce přijeli Karlheinz Six, Andrea Krassnig a Sabine Weiß s rodinami.

Společně jsme začali za doprovodu houslí a flétny Karla Lednického a Petry Holubové nacvičovat písně k bohoslužbě. Úderem dvanácté (za zvonění zvonků) vcházel před oltář ministranti a ministrantky s otcem Cyrilem Havlem, na jehož ornátu se vyjímal duhová stola. I bohoslužba začínala duhově a nebe se

www.mojeduha.cz
Informace o předplatném
na nový školní rok.

při slavení eucharistie dotklo země. Děti od začátku po očku sledovaly tajemný košík zakrytý šátkem v barvě oblohy. A pak se dočkaly – při promluvě z něj mohly vytahovat provázky žluté jako pampelišky, oranžové jako oheň, červené jako jablka, zelené jako listy, modré jako voda nebo fialové jako víno. Každá barva byla důležitá, každá byla krásná, a když se nehádaly, jedna druhou nepředháněly a spolupracovaly, vytvořily duhový most, znamení Božího smíření s lidmi. To byl příběh pro děti a ony ho vyjádřily také obrazem duhy před oltářem. Lidé jsou různí, mají různé schopnosti, mluví různými jazyky a právě proto mohou společně vytvořit krásné dílo. Docházelo všem, kdo vyprávění

poslouchali srdcem.

Po bohoslužbě se účastníci přesunuli na farní zahradu, kde bylo pod plachtovými přístřešky pana učitele Miroslava Čapka připravené výborné pohoštění. Příjemná letní nálada doprovázela společné rozhovory i duhové tvoření dětí. Pod vedením Karolíny Markové nadšeně barvily kamínky a batikovaly trička „na duhovo“. Stejně nadšeně střílely ze vzduchovky a z luku na terče. A když pak k večeru duhové oblázky ležely v koších, duhová trička vysušilo slunce na šňůře a farní zahradou se nesla houslová melodie, bylo všem jasné, že tohle duhové setkání se prostě povedlo.

Marie Karfíková

Zájmové kroužky mohou snížit kriminalitu

Stále aktuálnější problém současné společnosti je smysluplné a cílené odpočívání a relaxování. S tímto problémem se potýkají již samotné děti a mládež zvláště ve velkých městech a přilehlých sídlištích. Z důvodů nenaplněného volného času dětí a mládeže je v těchto lokalitách stále vysoká míra kriminality a společensky nežádoucích jevů.

Zájem rodičů o to, jak a s kým jejich děti tráví svůj volný čas, je různý, jak uvádí Jiří Zajíc na základě výzkumu „**Hodnotové orientace dětí 6 až 15 let**“: „Nejen na to čím, ale také s kým budou děti trávit svůj volný čas, má významný vliv jak socioekonomické postavení rodiny, tak vzdělání rodičů. Čím lépe je rodina situována, tím spíše tráví děti svůj volný čas s rodiči, sourozenci a prarodiči. Děti ze špatně situovaných rodin tráví téměř dvakrát více času samy, než děti z rodin průměrně či lépe situovaných. Příčinou může být nedobrá funkčnost těchto rodin a neúplná spolupráce rodičů a prarodičů. S předchozími výsledky rovněž koresponduje zjištění, že rodiče z hůře nebo špatně situovaných rodin mají daleko menší vliv na způsoby trávení volného času svých dětí. Naopak se vzrůstajícím vzděláním ro-

dičů jejich vliv na způsoby trávení volného času roste, což se projevuje dalšími důsledky.“ (zdroj: <http://clanky.rvp.cz/clanek/k/n/15891/SANCE-JEN-PRO-BOHATE---II.html/>)

Smysluplné trávení volného času mohou děti

a mládež naplnit návštěvou zájmového kroužku. Zde mohou objevovat své talenty, rozvíjet své dovednosti a získávat cenné životní zkušenosti.

Pokračování na 9 straně.

POUŤ NA KAŠPERKÁCH: JEŠTĚ VELKOLEPĚJŠÍ

Ti, kteří si 2.-5. 8. 2012 neudělali cestu do Kašperských Hor, o mnoho přišli. Starobylá pouť se letos ukázala v ještě větší nádhře.

Ve čtvrtek ji zahájila latinská mše sv., kterou sloužil P. Tomas van Zavrel; při ní vyprošoval pouti Boží požehnání. V pátek se již tradičně slavila posvátná liturgie sv. Jana Zlatoústého, jenž je pro většinu z nás osvěžující exotikou. Nové bylo večerní světelné eucharistické procesí k poutnímu kostelu. Zúčastnilo se min. 60 osob nejruznějšího věku. U Panny Marie Sněžné vedl P. Tomas zpívanou adoraci Nejsvětější svátosti při svíčkách. Kostel zářil, v očích a zpěvu přítomných bylo znát, jak je hřálo u srdce.

Sobotní odpoledne bylo zahájeno latinskými nešporami, které vedl Mons. Karl-Heinz Frühmorgen z Německa a P. Karel Hampl, bývalý duchovní správce Kašperských Hor. Následovalo procesí s korouhvemi a milostnou sochou Panny Marie. Poprvé děti nesly sošku Panny Marie v procesí a bylo vidět, jak tím byly poutěny. Procesí přilákalo také návštěvníky Kašperských Hor, kteří pozorovali nádherný průvod zčásti v historických kostýmech, děvčata v bílém sypala okvětní lístky růží. V poutním kostele se konala česko-německá mše za účasti českých a německých poutníků. Průvod i mši sv. doprovázela hudba Kolegia pro duchovní hudbu z Klatov.

Ptali jsme se PhDr. Horpeniaka na historii poutě. „První srpnový víkend v Kašperských Horách patří tradičně poutní slavnosti Panny Marie Sněžné. Je to slavnost s více než třísetletou tradicí. Jako svátek česko-německého setkávání ji připomněl Karel Klostermann ve svém slavném románu V ráji šumavském. Je to tradice s opravdu hlubokými kořeny, kterou neudusil ani minulý ateistický režim.“

Proč se vlastně tato procesí konala a jak probíhala se dozvíme od spisovatele Ladislava Stehlíka v knize Země zamyšlená. „Chrám povstal vlastně z legendy. Do barokní kapličky věnoval chasník z Klatov mariánský obraz, jediné dědictví po zemřelé matce. Zabloudil sem na vandru, a když chtěl obraz vyndat z tlumoku, stal se

v jeho ruce tak těžký, že pan děkan si to vysvětlil jako přímé vybití klatovské Panny Marie, aby její obraz zůstal v Kašperských Horách. Po čase prý jeden čeledín, který vzl z Prostředního mlýna do města mouku, šlehl bičem přes Madoninu tvář. Vytryskly z ní krvavé krupě, rouhač se zhrozil svého činu a vzal si život. Zdaleka široka přicházeli Šumavané k zázračnému místu, každoročně se tu 5. srpna konala pouť, již se účastnilo někdy až 50.000 poutníků. Opodál byl vystavěn kostel, a když byl dostavěn, ve výroční den zázraku na něj začalo hustě sněžit, a proto byl zasvěcen Panně Marii Sněžné.“

Nedělní mši sv. sloužil biskup Mons. Pavel Posád s dvěma německými kněžími a s P. Tomášem. Kolegium pro duchovní hudbu z Klatov předvedlo nádhernou Mozartovu Korunovační mši. Kostel byl zaplněn do posledního místa, pouti se zúčastnilo ještě více lidí než vloni. P. Tomas přečetl zdravici kard. Dominika Duky, OP, který se těší, že se pouti zúčastní v r. 2013. Biskup Pavel v homilii zdůraznil, že Maria je matka jednoty, která pod svým pláštěm chrání

všechny, kteří se k ní ubírají. Je ta, kolem níž se shromažďovali apoštolové o Letnicích, stejně jako poutníci na kašperskohorské pouti.

Na závěr mše sv. překvapili pořadatelé padajícími okvětními lístky bílých růží, jak je zvykem v římském chrámě S. Maria Maggiore, kde se ve stejný den slaví tentýž svátek. Věřící v čele s biskupem se šli pomodlit do Muzea Šumavy k Panně Marii Ochránitelce, neboť, jak zdůraznil P. Tomas, tato socha není jen vzácnou kulturní památkou, ale představuje Pannu Marii, ke které se mnohé generace v tomto kraji modlily a našly u ní útěchu.

Pouť doprovázela i rozmanitá zábava pořádaná městem, výstava Gabreta Sancta, kde byla k vidění rekonstrukce gotické archy z kostela Panny Marie Sněžné. Konal se i překrásný koncert duchovní hudby souboru Inégál a komentované prohlídky chrámu sv. Markéty. Mnoho lidí využilo každodenní zpovědní služby.

Je jasné, že pouť se stává duchovním, kulturním a zábavním fenoménem v našem kraji. Díky Bohu za ní!

Hana Šišková

Pokračování z 8 strany.

V Českých Budějovicích se neformálnímu vzdělávání (zájmovým kroužkům) již dlouhodobě věnuje Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice (dále jen SaSM – DDM ČB), jehož nabídka je každoročně pestrá a bohatá. „Zájmové kroužky nabízejí SaSM – DDM ČB jsou prověřené mnohaletou zkušeností a profesionální. Díky tomu jsme v regionu často vyhledávanou a uznávanou organizací,“ říká koordinátorka zájmových kroužků Kamila Urbanová. Účastníci jsou individuálně během aktivit doprovázeni lektory a společně při hodinách vytvářejí rodinné - pozitivní a bezpečné - prostředí, ve kterém je každý z účastníků přijímán. Díky podpoře Statutárního města České Budějovice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a dobrovolnické činnosti lektorů, kteří vykonávají svoji práci bezplatně, je možné snížit

účastnický poplatek na minimum a tak umožnit navštěvování zájmových kroužků i dětem ze sociálně slabých rodin.

„Při výběru zájmových kroužků by rodiče měli rozhodně dbát na svobodný výběr dítěte. Dále pak na předpoklady, které dítě má - zda více

Salesiánské středisko mládeže

– dům dětí a mládeže České Budějovice

Emy Destinové 1, 370 05 České Budějovice

Tel.: 385 341 877,

BEZPLATNĚ: 385 341 877

Bankovní spojení: 108 200 2660/5500

IČ: 62537601, DIČ: CZ62537601

e-mail: sasmcb@sasmcb.cz; www.sasmcb.cz

k pohybové nebo například k tvořivé činnosti. Podstatné je i věkové složení dětí, se kterými se dítě na kroužku setká. Důležitá je komunikace a spolupráce s lektory na společné výchově svěřených dětí,“ Kamila Urbanová.

SaSM – DDM ČB má v nabídce zájmové kroužky pro celou rodinu - od Cvičení s Krtečkem (určené pro maminky s dětmi) po Keramiku pro dospělé. Mezi raritu jistě patří i Filmařské kroužky, které nemají v regionu konkurenci. Více o nabídce SaSM – DDM ČB naleznete na www.sasmcb.cz.

Bc. Ondřej Trojek, Public relations

KONTAKTNÍ OSOBA:

Kamila Urbanová

Koordinátorka zájmových kroužků

Tel: +420 733 741 521

E-mail: kamila.urbanova@sasmcb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Rumunské děti na ozdravném pobytu v jižních Čechách

Osm dětí z rumunského dětského domova Kasa Noastra Zaguženi přijelo ve středu 13. června na šestidenní ozdravný pobyt do Českých Budějovic, který jim zajistila českobudějovická Diecézní charita. „Jsou to chudí sirotci a ředitel dětského domova nám řekl, že je to pro ně prakticky jediná šance, jak se v životě podívat mimo Rumunsko,“ uvedl zástupce ředitelky DCH České Budějovice Roman Tlapák.

Na jihu Čech byl připraven bohatý program. „Děti si prohlédly České Budějovice a byly přijaty náměstkyní primátora paní ing. Ivanou Popelovou. Dále se podívaly na Hlubokou nad Vltavou, na Klef, zříceninu hradu Dívčí Kámen, do Třeboně, našeho Domova svatého Františka ve Veselí nad Lužnicí a také na jeden den do Tábora,“ upřesnila Tatjana Šeráková z Diecézní charity.

Život v Rumunsku, v jednom z nejhudších států Evropské unie, je velmi těžký. Na obrovských smetištích na okrajích rumunských měst žijí stovky lidí v těch nejnuznějších poměrech, které si neumíme ani představit. Obyvatelé bydlí v chatrčích, které vyrábí z toho, co najdou na smetištích. Zde shání i obživu, čistá voda je nedostupná. I takové tragické poměry panují v 21. století v členské zemi Evropské unie.

Důkazem svízelných životních podmínek v této zemi je situace v dotyčném dětském domově. „Jeho ředitel nám řekl, že devadesát procent dětí je tady kvůli tomu, že je rodiče nedokážou uživit. To je hodně děsivé a pro nás

nepředstavitelné,“ řekl Tlapák.

Tatjana Šeráková
vedoucí projektu „Adopce na dálku“
DCH České Budějovice, Kanovnická 16,
tel. +420 732 250 873, www.charitach.cz

Deset věcí, které se dětem nejvíce líbily na Táboře malých svišťů

Diecézní charita České Budějovice uskutečnila týdenní dětský tábor pro 16 dětí ze sociálně slabých rodin. Jejich rodiče jsou klienty dvou charitních poraden. Jednak Poradny Eva pro ženy a dívky v nouzi a jednak Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím. Tábor se konal 7.-13. srpna 2012 kousek od Hluboké u Borovan a zúčastnily se jej děti ve věku 6-12 let z chudých romských i bílých rodin. Když děti poslední den tábor hodnotily, nejlépe dopadly následující aktivity:

Vodní hry na raftech na místním rybníce. Jezdění na raftech, jejich přeskakování, když byly obráceny a spojeny v „pontonový“ most. Rafty bezplatně přivezla a zapůjčila na půl dne firma Ká-servis, děkujeme! Děti byly u vytržení, všem se řádění na rybníce ohromně líbilo.

Výroba vorů a ježdění na nich. Co se zdálo loni jako nemožné, letos se podařilo. Z hromady topného dříví vyrobili děti a dospělí čtyři vory schopné plavby! Použili jsme při tom lodní uzly, které jsme - kromě jiných - učili dopoledne. Následující den se na vorech konalo soutěžní klání na rybníce.

Spaní pod širákem a svítící lampionky nad hlavami. Děti byly unesené ze spacáků, většina v nich spala poprvé v životě. Spacáky darovala firma Čevak, děkujeme! Byly tak kvalitní, že ani ranní teplota 9 stupňů Celsia, ani silná rosa nezpůsobily prochladnutí dětí. Ráno ne-

bylo možné děti ze spacáků vyhnat. Uživaly si je, hned si zamlouvaly, že večer chtějí spát venku zase.

Návštěva kostela v Nových Hradech. Jeden z mála okamžiků, kdy děti vydržely tiše. V posvátné úctě v barokním chrámovém prostoru obdivovaly s otevřenou pusou pozlacené sošky andělíčků a svatých a pietu Marie s Ježíšem.

Buchty a vůbec všechno jídlo od Růženky. Oproti minulým rokům byla letos všechna strava zajištěna od provozovatele tábora, kte-

rým je Myslivecké sdružení. Kuchařka paní Růženka se zapsala do paměti dětí i dospělých fenomenálním jídlem.

Stežka odvahy. Tak akorát dlouhá, tak akorát plná dojmů. Každé dítě dostalo do ruky svítící tyčinku a vydalo se po cca 200 m dlouhé trase lemované svíčkami. Velký zážitek!

Táborový obchod. Každý den se soutěžilo, děti mohly získat táborové penízky (někdy také za to, že byly hodné nebo se snažily). Večer

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Návštěva běloruských dětí z černobylské oblasti

Skupina 16 dětí ve věku 10-16 let k nám v srpnu přijela z černobylské oblasti v rámci projektu Adoptce na dálku v Bělorusku. Tento projekt vznikl v roce 2007 díky Diecézní charitě České Budějovice a tehdejšímu hejtmanovi Janu Zahradníkovi.

Kromě možnosti přispět „adopčním“ příspěvkem na zlepšení tíživé sociální situace běloruských dětí, které se svými rodinami žijí ve skutečné chudobě, jsou součástí projektu i letní ozdravné pobyty.

Běloruské děti se zúčastnily mj. prohlídky Českých Budějovic (Černé věže), výletu na Dívčí

Pokračování z 10. strany.

pak otevíral táborový obchod. Děti si mohly koupit hry, hračky, knížky, dárky pro maminky, babičky či sourozence. Nejvíce dárků do obchodu věnovala Kongregace sester Nejsvětější svátosti, děkujeme!

Jízda na koni. Kolečko kolem našeho tábořiště na živém koni se líbilo dětem i dospělým. Byl to snad nejhodnější kůň pod sluncem. A to slunce při naší projížďce právě zapadalo, taková nádherna to byla.

Návštěva Policie a střelby z airsoftové pistole. Tradiční návštěva policistů z českobudějovického oddělení - děkujeme! Policisté děti pobavili i poučili zároveň. Naučili je některé dopravní značky, děti závodily ve slalomu na koloběžkách, střelily z airsoftové pistole.

Všechno na táboře. Nejčastější odpověď většiny dětí.

Děkujeme dobrovolníkům, kteří obětovali část své dovolené na to, aby s dětmi trávili čas od rána do večera a večer se radili na další den, střídali se ve službách (program na jednotlivé dny, úklid, čtení pohádky, fotografování, hlídání poledního klidu, dozor při hygieně, ranní vstávání s dětmi, které už nemohou dospat).

Děkujeme za finanční podporu Tábora malých svišťů Magistrátu města České Budějovice a dárkyním MUDr. Marii Heřmanové a paní M. K., která si nepřeje zveřejnit své jméno.

Děkujeme za ubytování paní Vendule Žižkové, panu Stáňovi a Mysliveckému sdružení Obora Nový Dvůr u Hluboké u Borovan. Všichni se o nás po celou dobu mile starali a příští rok nás zvou zase.

Jsmo plni dojmů a těšíme se na tábor příští rok. Slovy našich dobrovolníků: „Byla to pecka, dobré, jedinečné.“ *Věrka Michalicová*

KONTAKT:

Mgr. Věra Michalicová, hlavní vedoucí tábora
Tel: 731 441 760

e-mail: dobrovolnici@charitacb.cz

www.dobrovolnicib.cz

Dobrovolnické centrum při DCH ČB

Kanovnická 11

370 01 České Budějovice

kámen, prohlídky ZOO Ohrada a města Hluboká nad Vltavou, návštěvy města Písku, Třeboně a Českého Krumlova.

„Cílem ozdravných pobytů běloruských dětí je především snaha, aby alespoň na chvíli mohli zapomenout na smutný život ve své vlasti, kde často přetrvávají ve svízelných a pro nás nepředstavitelných podmínkách“ uvedla k pobytu Tatjana Anatolievna Šeráková, koordinátorka projektu Adoptce na dálku. „V projektu máme například děvče, které má ještě jednoho sou-

rozence a jejich matka-samoživitelka vydělává v přepočtu pouhé čtyři tisíce korun měsíčně. Přitom ceny v Bělorusku jsou srovnatelné s českými,“ nastínila situaci běloruských dětí Tatjana Šeráková.

Diecézní charita České Budějovice velmi děkuje z pomoci mj. sestrám de Notre Dame, senátoru Tomáši Jirsovi, starostovi Třeboně ing. J. Houdkovi a starostovi Prachatic ing. M. Malému.

*Pavel Rosenfelder,
Diecézní charita České Budějovice*

Rytířům déšť nevadil

Richard Pexa se svým synem.

Na sobotní večer 21. 7. připravila Farní charita Milevsko a soubor historického šermu z Tábora (Jezerníčtí páni) pestrý program. Zaujal hlavně děti, ale i dospělé diváky. Na druhém nádvoří před románským konventem se jich shromáždila více než stovka. Nejvýraznější postava a hlavní

organizátor představení Richard Pexa dokázal svým projevem nadchnout. Děti se dověděly spoustu zajímavostí ze života ve středověku a mnoho informací o rytířích a soubojích vůbec. Asi po hodině už počasí nepřálo. Veselé pohádky

Pokračování na 12. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita pomáhá v Bulharsku

Českobudějovická diecéze již přes 10 let ve spolupráci se Salesiány Dona Boska podporuje sociální projekty v Bulharsku. Třetím rokem Diecézní charita podpořila projekt Centra pro děti a mládež ve Staré Zagore. V tomto městě salesiáni pracují na periférii města, kde v malých prostých obydlích žije téměř 25 tisíc Romů.

Hlavní náplní podporovaného projektu je pomoc a podpora vzdělání u dětí a mládeže ze sociálně vyloučených komunit. Salesiáni v tomto projektu napomáhají dětem začleňovat se do většinové společnosti. Podporou lidského a duchovního rozměru, přes zájmové a formační skupiny (pomáhají dětem reflektovat jejich minulost, rodinu včetně jejich situace a zároveň jim ukazují možnosti jejich budoucnosti, které by je uvedly do standardního života). Další aktivitou centra je péče o děti, které jsou naprosto sociálně vyloučeny z vlastní komunity. Jedná se o děti ulice, které jsou v péči prarodičů, rozvedených rodičů, kteří nejsou schopni řešit úřední náležitosti státu (např. komunikace v péči o zdraví dítěte, komunikace se školou apod.). Cílovou vizí podporovaného projektu je připravit mladého člověka na vlastní plnohodnotný život.

Další finanční pomoc v tomto projektu je zaměřena na internát pro děti, které nemají základní podmínky pro zvládání studia ve škole. V internátu žijí v prostředí, kde se mohou v klidu učit, mít zodpovědnost za své chování; zároveň se učí žít v určité rodinné komunitě. Věříme, že naše finanční podpora přispívá ke zvyšování vzdělanosti v EU.

Roman Tlapák, vedoucí Humanitární a rozvojové pomoci

Dárci pomohli děti ze sociálně slabých rodin vybavit školními pomůckami

Tak jako v minulých letech i letos vyhlásila Poradna Eva při Diecézní charitě v Českých Budějovicích na sklonku prázdnin sbírku školních potřeb. Do sbírky bylo možné přispívat buď finančním darem, nebo věnováním konkrétních školních pomůcek.

Poradna Eva se již řadu let v rámci svých služeb poradenství a terénní programy věnuje sociálně znevýhodněným rodinám. Sociální pracovníce ze zkušenosti vědí, že právě začátek školního roku je pro rodiny klientů finančně náročný a snaží se proto dětem v těchto rodinách s vybavením do školy pomoci.

Pracovnice Poradny Eva získané školní potřeby rozdělávaly do jednotlivých rodin, se kterými dlouhodobě spolupracují a dobře znají jejich situaci. K datu uzávěrky tohoto čísla bylo ze sbírky dosud podpořeno 109 dětí ze sociálně slabých rodin. Číslo však není konečné, neboť sbírka a následná distribuce školních pomůcek bude pokračovat až do 15. 9.

Všem laskavým dárcům, kteří na začátku školního roku mysleli na druhé a pomohli, ze srdce děkujeme! *L. Kolářová, vedoucí Poradny Eva*

Týden Charity v Jihočeském kraji

V průběhu měsíců září a října 2012 se uskuteční v šesti městech Jihočeského kraje „Týden Charity“. V jednotlivých městech se sejdou zástupci Charity, Městských úřadů, starostové a pracovníci z neziskového sektoru. Rovněž bude nainstalována výstava prezentací činnosti Diecézní charity České Budějovice, která bude přístupná široké veřejnosti.

Tímto bychom chtěli pozvat občany a žáky všech typů škol k návštěvě této zajímavé výstavy. Více informací získáte na www.dchcb.cz.

Diecézní charita Č. Budějovice/PR

FARNÍ CHARITA MILEVSKO
slaví

DEN CHARITY ve čtvrtek 27. září 2012

PROGRAM:

17 hod. – Mše sv. v klášterní bazilice
(za charitu, pracovníky a dobrodince)

18 hod. - Kulturní vystoupení
(soubor Hlásek pod vedením M. Bolkové)

Závěr – Informace o činnosti Charity,
(přátelské posezení, popovídání
a občerstvení pro všechny přítomné)

Srdečně zveme!

Pokračování z 11. strany.

ky Šermování pro zasmání a Květinové království provázelo mrhnutí, které přešlo v drobný déšť. Někteří návštěvníci počasí podcenili a museli odejít. Vytrvalci v pláštěnkách a s deštníky vydrželi, neboť herci hráli s obrovským nasazením. Výkon to byl skutečně výtečný.

Na dobrovolném vstupném se vybralo 4.072,- Kč, tato částka půjde na provoz terénní pečovatelské služby. Ředitelka charity Růžičková nám sdělila, že skupina Jezerníčky páni svoje představení pojala jako benefici. Dokonce ze svých honorářů částečně financují dětský domov Polárka v Písku.

„Jsou to milí a stateční lidé, i do nepohody, doufám, že tímto vystoupením naše spolupráce nekončí, za jejich výkon jim patří velký dík a uznání. Za výteček z akce budou naše auta jezdit za uživateli služeb více než dva týdny“ dodala Růžičková. *(arů)*

Pomoc slovensko-českému zdravotnímu středisku ve Rwandě

Využili jsme cesty do Rwandy (srpen 2012), abychom středisku Health Post of St. Clementine Anuarite v Bigugu dovezli a předali finanční pomoc, určenou především na nákup léků a zdravotního materiálu nebo na transport nemocných a raněných do nemocnice. Část peněz vyčlenila Diecézní charita na tento účel z letošní Tříkrálové sbírky, část přidala českobudějovická farnost Suché Vrbné. Celkem tak bylo možné předat částku téměř 3 tis. USD.

Rwanda je hornatá africká země těsně pod rovníkem. Rozloha je zhruba třetina naší republiky. Obyvatel má ale srovnatelně s námi – kolem 11 milionů. U nás jsme o Rwandě slyšeli přede-

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

ENTERcamp 2012

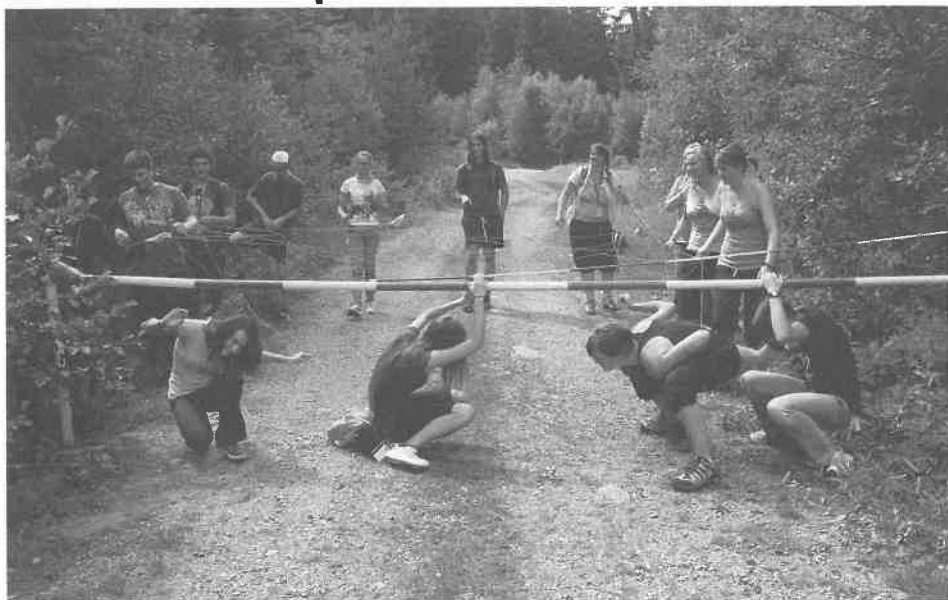
V jihočeské vesničce Ktiš proběhlo ve dnech 29. 7.-4. 8. 2012 setkání mladých křesťanů. Již čtvrtého ročníku ENTERcampu se zúčastnilo na sto účastníků ve věku 15-22 let. Organizaci a průběh campu realizuje Diecézní centrum mládeže a Občanské sdružení MOST – České Budějovice pod vedením P. Romana Dvořáka. Na základě impulsů z předešlých ročníků vznikla myšlenka připravit na pátek 3. 8. 2012 Kulturně-duchovní program u Jakuba v Prachaticích.

Tématem letošního ročníku se staly vztahy s lidmi kolem nás – co a jak pro ně mohou dělat. Kdo je můj bližní se mohli účastníci dozvědět již v pondělí přednáškou P. Jana Krbce, kněze brněnské diecéze, který zodpověděl tuto otázku v sedmi důležitých bodech. „*Abych se sám sobě stal bližním, musím se nejprve přijmout. Brát se jako svůj bližní, i když mě nikdo před tím tak nebral.*“ Poukázal jeden z bodů. Každý z následujících dnů měl téma rozvíjející hlavní myšlenku.

Typický den na ENTERcampu se skládá z ranní modlitby, přednášky, práce ve skupinách (kmenech), dvakrát za týden je možnost účastnit se rozmanitých workshopů (sklepů), ale i sportovních aktivit a večerních modliteb s možností účasti na bohoslužbě.

Přibližně sto účastníků je rozděleno do deseti kmenů (skupin), z toho každá má své dva patrony (vedoucí) a jednoho starce (kněze). V kmenech se reflektuje společný program, hrají různé hry, je zde zejména prostor na bližší seznámení a sdílení zkušeností.

V rámci středečního odpoledne zasáhlo aktuální světové dění i na Ktiš, kde měli účastníci možnost zažít na vlastní kůži olympijské

hry. Z deseti stanovišť si tak mohli strategicky vybrat střelbu ze vzduchovky, zdolávat rybničník na raftu, zahrát si kriket nebo hledat jehlu v kupce sena. Od místních fotbalistů vyšel podnět k opětovnému poměření sil v kopané. Únava s vyčerpáním rozhodla po tvrdém zápase o vítězství ktišského týmu.

Z workshopů (sklepů) a dalších programů se postupně vyprofiloval páteční Kulturně-duchovní program u Jakuba v Prachaticích. Mezi patnáctou a sedmáctou hodinou na Velkém náměstí se představily dvě hudební skupiny složené z účastníků, proběhlo taneční vystoupení, zazněly zkušenosti ze života mladých a paralelně probíhal program pro děti.

Další program začal v 19 hod. v kostele sv. Ja-

kuba. O hudební produkci se postarala skupina ENTERband. Mladí předvedli divadelní vystoupení o hodnotě lidského života, které bylo obohaceno konkrétními příběhy.

Zároveň bylo možné napsat své prosby, aby se za ně někdo modlil, přistoupit k rozhovorům či požádat o modlitbu osobně přímo na místě nebo svou prosbu napsat.

Celá akce se nesla v příjemné, radostné atmosféře, v níž někdo našel povzbuzení, někdo příjemné setrvání v kostele nebo nové impulzy do svého života.

Z prvních ohlasů během závěru letošního ENTERcampu odjížděli povzbuzeni i mladí. Kež jsou jim získané zkušenosti požehnáním do jejich cesty s Pánem.

-dcm-

Pokračování z 12. strany.

vším v souvislosti s napětím mezi Hutui a Tutsii a pak zvláště o genocidě v roce 1994, kdy zde bylo brutálně vyvražděno téměř milion Tutsiů (bližší např. film „Hotel Rwanda“). Stopy genocidy jsou zde téměř na každém kroku.

Díky projektu bratislavské Vysoké školy zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty vzniklo zde v horách (2.300 m.n.m.) zdravotní centrum pro lidi ze širokého okolí. Podmínky jsou z našeho pohledu celkem primitivní – zdrojem vody jsou nádrže na dešťovou vodu, sluneční kolektory vyrábí elektřinu jen ve dne. V noci (ta je zde celý rok od šesti do šesti hodin) se musí s proudem úzkostlivě šetřit, případně pracovat (např. akutní porody nebo úrazy) při baterkách-čelovkách. Cesta do údolí (do města) trvá terénním vozem hodinu. V období sucha je neuvěřitelně prachná, v období dešťů zase bahnitá a jen obtížně sjízdná.

Středisko Health Post of St. Clementine Anuariete v Bigugu funguje podobně jako náš obvodní lékař. Český lékař Dominik Hes je zde dva roky

a odjel sem hned po škole. Logistiku (finance, zásobování, transport nemocných) zajišťuje český dobrovolník Jiří Zelený (oba z Českých Budějovic). Dále zde pracují místní obyvatelé – zdravotní sestra (muž), lékárnice, pomocná síla a jedna dobrovolnice – psychologka, která zde koná především sociální práci.

Středisko se snaží v této velice chudé oblasti pomoci lidem, aby se o sebe mohli lépe postarat. Nejchudším rodinám po přednáškách a besedách rozdávají slepice a králíky na chov a sledují, jak se o ně starají. Na pozemcích střediska společně s nimi pěstují brambory jak pro jejich přímou obživu, tak na prodej, aby si za výdělek mohli pořídit základní potřeby. Ve volných chvílích zde také vybudovali volejbalové hřiště, které na vrcholu kopce působí úsměvným dojmem, ale které si děti a mládež z okolí velice oblíbila.

Kromě peněz jsme sem dopravili také deset párů francouzských holí, což velice ocení početní zranění právě z doby genocidy. Všem dárčům (jak přímým, tak prostřednictvím Tříkrálové sbírky) patří veliký dík.

Josef Hes

Ze Žďáru

Jak bylo ve Žďáru, to hezky shrnuje zpráva z Radia Vatikán. Více o tom, jak prožívali naši mladí toto setkání, se můžete dozvědět na oficiální stránkách www.zdar2012.signaly.cz.

Přání, aby se v naší zemi upevňovalo povědomí duchovních hodnot, které formovaly myšlení, umění a kulturu našeho národa, a daly tak vyniknout křesťanskému svědectví v dnešní společnosti, formuloval Benedikt XVI. v listu účastníkům Celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou.

V listu adresovaném kardinálu Dominiku Dukovi a podepsaném kardinálem státním sekretářem Tarcisiem Bertonom papež připomíná, že letošní setkání mládeže se wpisuje do kontextu příprav na 1150 výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a uděluje požehnání všem účastníkům.

Celostátního setkání mládeže, které probíhalo ve dnech 14.-19. srpna, se zúčastnilo na 6 tisíc mladých lidí, ke kterým se v sobotu připojila třítisícová pouť rodin.

-dcm-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Českobudějovické Diecézní centrum pro rodinu na Slovensku

V letošním roce jsme byli jako lektori duchovně vzdělávacího programu pozváni slovenským Hnutím křesťanských rodin na jejich tradiční akci – Rodinný tábor. Nebylo to poprvé, již v roce 2008 jsme se účastnili ještě s našimi dvěma teenagery podobné akce v Liptovské Osadě. Už tehdy jsme zažili velice intenzivní týden se slovenskými rodinami, kterým jsme přednášeli na různá témata a jejichž otevřenost byla pro nás velkou radostí a klíčem, který otevíral debaty a mnohdy ve vzájemném sdílení přinášel cenné podněty a pomoc v konkrétních těžkostech života.

Neváhali jsme, pozvání pro rok 2012 jsme rovněž přijali. Navíc jsme byli samozřejmě zvědaví, jak vyrostly děti už známých rodin, zda poznáme i rodiny nové a jistě jsme se těšili také do krásných Vysokých Tater. A byli jsme mile překvapeni, že děti opravdu nejen vyrostli do výšky a krásy, ale že dvě rodiny měli před svatbou svých dětí, které se znaly právě z minulých ročníků tábora. Je to logické, že rodiče, kteří se starají, aby jejich děti vyrůstaly ve společenství křesťanů, nemusí mít takovou starost o jejich budoucnost – nakonec půjde v tomto případě o svatbu dětí dlouholetých přátel.

O rodinný tábor, který se letos konal ve Škole v prírode 1. mája, byl nebyvalý zájem, bohužel mnozí pro velký počet účastníků jet nemohli, snad i ty Vysoké Tatry jsou pro Slováky lákavé. Přednost dostaly nové rodiny a ti, kteří se už několik let neúčastnili. (Trochu jsme si postesklí, že máme opravdu jiné podmínky pro práci.)

V programu se střídaly dny turistické a dny vzdělávací, žádný den nechyběla ranní rozcvička, modlitba růžence a večerní modlitba a samozřejmě mše, které sloužil P. František Kapušňák z Jasové. Ten provázal celý pobyt svou přítomností – dobrou náladou, pohotovostí k odpovědím na všechny otázky, které účastníci trápily. Musíme vzpomenout i tzv. „stretka“, která se konala obden a při nichž jsme se ve skupinkách vždy pod vedením jednoho z manželských párů zamýšleli nad úryvkem z Písma a modlili se za sebe navzájem.

V přednáškových dnech jsme se pak tužili i my jako lektori. Přednášky byly určeny zvlášť pro rodiče a zvlášť pro mladé. Abychom ještě upravily vaše představy – rodiny se účastnily opravdu se všemi dětmi, což znamenalo také věkové rozpětí od 3 do 26 let a to v počtu i 6-7 dětí na rodinu. Potěšilo nás, že mladí přednášky jen nepřetrpěli, dokázali k tématům debatovat i dvě hodiny a poté nás ještě vyhledávat k soukromým rozhovorům. Témata byla někdy ožehavá – jen pro příklad: Konflikty a jejich řešení, Důvěra v komunikaci, Problémy umělého oplodnění a Závislost a nezávislost nejen na PC pro mladé. Nakonec se i někteří mladí účastníci se zájmem přednášek pro rodiče.

Rozdíl slovenštiny a češtiny u mladých ani starších Slováků nehraje žádnou roli. Možná bychom si jako Češi měli uvědomit, že je to velká škoda mít tak blízký jazyk vlastnímu

Dobytí Jahňačího štítu

a neudržovat si přitom vzájemné porozumění, zvlášť nestojí-li to velkou námahou. Slováci nám rozumějí, čtou české knihy, sledují české filmy. České děti vnímají slovenštinu jako cizí jazyk. Byl to týden plný požehnaní (i co se počasi týká) a uběhl jako voda. A konaly se zázraky jiného typu. Totiž v překonání sebe sama. A tak za vedení Karola Husára, který je léta nejen zasloužilým otcem a nyní i novopečeným dědečkem, jsme zdolali i pár dvoutisícovek, lezli po řetězech a na metr blízko viděli i kamzíky...

Alena a Pavel Poláčkovi

Z hodnocení tábora:

Velmi sa páčilo celej našej rodinke. Boli sme naozaj spokojní. Super jedlo, skvelé túry, pre menších i väčších. Som rada, že na rodinnom táboře bol kňaz otec Ferko, ako aj manželka, lektori Alenka a Pavel, ktorí svojimi prednáškami i radami boli určite veľmi prospešní nielen mladým ale aj rodičom. Deti určite ocenili hľadanie pokladu, olympiádu či pingpongový turnaj. Takže ešte raz dakujeme, že sme si užili krásne dovolenku.

Mária (22 r.), Jasenica

Tento rok sa letný tábor HKR uskutočnil vo Vysokých Tatrách, čo bola veľmi lákavá ponuka. Ako každoročne sme sa vybrali celá rodina. Špeciálnou a osviežením tohto ročníka táborov bola prítomnosť manželov Poláčkovcov z Čiech. Slúžili svojimi vedomosťami a skúsenosťami starším, ale určite mladým duchom, ale aj nám mladším. Okrem turistických dní, kde sme precvičili telesnú kondičku, boli dni, keď sme namáhali svoju myseľ pri zamýšľaní sa nad zaujímavými témami, ktoré nám Poláčkovci priblížili. Prednáška o výbere partnera, umelom oplodnení a závislostiach na internete a počítačových hrách častokrát rozptalo pútavú diskusiu a prinútilo aj nezainte-

resovaných porozmýšľať nad danou tematikou. Rodičia sa snažili naučiť správne komunikovať a riešiť konflikty. Tento týždeň bol pre mňa prínosom, lebo som sa s mojimi rovesníkmi mohla porozprávať o témach, ktoré sa častokrát nerozoberajú. Veľmi som oceňovala otvorenosť a múdrosť Poláčkovcov aj pri háklivých otázkach či výmenách názorov. *Miriám, 19 r., Miloslavov*

Ja osobne hodnotím tábor veľmi pozitívne. Hlavne sa mi páčil výber prostredia. A aj výber túr bol veľmi dobrý.

Čo sa mi trochu nepáčilo, tak to bola wifi, na ktorej bolo viacej ľudí pripojených. A tiež mám osobne pocit, že bolo málo takých celotáborevých večerov, ako napríklad v Liptovskej Osade bolo, že: Rodina baví rodinu. A aj to, že spoločenská miestnosť bola medzi izbami bolo zvláštne, lebo potom nič hlučnejšie sa tam nedalo hrať. S lektormi som spokojný, i keď viacero vecí som už počul, ale tak nedá sa vyhovieť každému.

Gabriel, 20 r., Trnava

Zveme všechny na „Modlitební trídium Modliteb matek“ na Klokotech

- v pátek 28. 9. v 15.45 hod.

v Emauzích, po mši sv. krátká adorace v kostele spojena s modlitebním mostem za český národ

- v sobotu 29. 9. v 15.45 hod.

v Emauzích, po mši sv. krátká adorace v kostele

- v neděli 30. 9. v 15 hod.
adorace v kostele

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou

Podeváté a zase jinak proběhl v sobotu 18. srpna 2012 ve Žďáru n. Sázavou již 9. ročník pravidelného setkávání rodin především z brněnské diecéze. Kromě mše sv. s biskupem Vojtěchem Cikrlem vypadala ale celá pouť úplně jinak, než v předešlých letech – hlavně díky jejímu spojení s 5. celostátním setkáním mládeže.

Putovali manželé, děti i mladí. Na různých dlouhých cestách potkali zajímavá stanoviště - výstavy uměleckých děl, taneční, hudební, nebo divadelní produkce, bannery s texty k zamyšlení a také interaktivní projekty, do kterých se mohli zapojit. To vše s duchovním podtextem. Některé cesty vedly kostelem Jana Nepomuckého na Zelené hoře; nakonec se všechny sešly v bývalém klášteře. Jedna cesta byla speciálně pro manžele, kterým se nabízela lákavá možnost hlídání dětí v areálu kláštera.

Nejsou ale nakonec informace od přímých účastníků z naší diecéze lepší než zpravodajství oficiální? A tak čtěte dále, jaké to zažila jedna rodina „od nás“...

Na setkání rodin nejela naše sedmičlenná rodina poprvé, ale tentokrát vzhledem k plánovanému rozsahu jsme se trochu obávali, zda to letošní nebude příliš velké. Naše obavy trochu narůstaly i po příjezdu do města, jímž pochoďovaly skupinky lidí a bylo jasné kam. Ale travnaté sportoviště bylo dobrou volbou, vešli se všichni. Díky spojení s Celostátním setkáním mládeže vznikl zajímavý a nápaditý program, kde v relativně malém množství času bylo dost možných aktivit - od svědectví, luštění testů a promluvy pro rodiny až po společnou mši a následné klobásky. Těžko lze vypíchnout jednu věc jako nejlepší, stihnout se vše nedalo. Odpoledne byly připraveny poutní cesty pro všechny věkové kategorie, z toho několik přímo určených pro rodiny (spíše s menšími dětmi) a jedna delší pro manžele. Díky toleranci našich dětí, které po obědě vesele řádily pod dozorem mladých na herních stanovištích v areálu kláštera, jsme se jen ve dvou vydali na pouť přírodou, oživenou zastávkami. Oslovila nás vtipná výtvarná instalace „lístičky na lednici“, kdy mezi

důvěrně známými poznámkami typu: „Koupit mlíko a chleba“, „Objednat se ke kadeřnici“, „Vyzvednout syna z fotbalu“ byly rozesety i ty jinak laděné: „Říci dnes dětem, že je mám rád“, „Pohlédit manžela“, „Najít čas na společnou modlitbu“ apod. Přivedlo nás to k diskuzi, co jsou vlastně rodinné priority a jestli pro samé povinnosti nezapomínáme na neméně důležité nehmotné věci. A to byl pro nás i hlavní přínos letošní pouti - opětovné uvědomění si, jak důležitá pro nás rodina je a vztahy v ní rovněž. Čas utíkal neúprosně, tak tak jsme stihli společný závěrečný program se speciálním rodinným požehnáním od třech biskupů současně.

V době, kdy se často o podpoře rodin jen mluví, bylo toto setkání příjemnou oázou v poušti, kde byla možnost milého odpočinutí a povzbuzení na společné pouti životem. Organizátorům patří obrovský dík za atmosféru bez napětí, přílišného lpění na nepodstatných detailech a za to, že jsme se všude setkávali s usměvavými, ochotnými dobrovolníky a s celkově vlídným prostředím.

Tomáš a Petra Koudelkovi

DCR připravuje na říjen

Beseda na téma „Úspěšnost ženy na rodičovské dovolené“ ve středu 17. 10. v 17 hod. v přednáškovém sále Orla (Lannova 2, Č. Budějovice).

Vede PhDr. Ing. Marie Oujezdská, ředitelka Národního centra pro rodinu v Brně. Bude se věnovat přínosu rodičovství pro život i profesi, má v centru pozornosti pečující rodiče a otázky spojené s harmonizací rodinného a profesního života. Téma je vhodné jak pro maminky (rodiče), kteří mají ještě úplně malé děti a na návrat na trh práce se zatím nechystají, tak pro ty, jejichž děti jsou už odrostlejší a rodiče řeší praktické otázky spojené se svou zaměstnaností. Přednášející je zvyklá besedovat i za účasti dětí, maminky, které neseženou hlídání dětí, jsou vítány!

Beseda je zdarma (plně hrazena z prostředků Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR).

<http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Uspesnost-zeny-na-rodicovske-dovolene-1.html>

Přednáška „Abychom neskončili v dluhové pasti“ v úterý 30. 10. 2012 v přednáškovém sále Orla (Lannova 2, Č. Budějovice)

Na vysoce aktuálním téma finanční gramotnosti přednáší Mgr. Petra Míchalová z Národního centra pro rodinu v Brně. Bude se věnovat zásadám ekonomiky domácnosti, orientaci na finančním trhu, výchově dětí k finanční gramotnosti i možnostem řešení dluhových situací.

<http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Abychom-neskoncili-v-dluhove-pasti.html>

Víkend pro starší manžele s názvem „Jak naplnit prázdné hnízdo?“ ve dnech 26.-28. 10. 2012 v Šafově (u Vranova nad Dyjí).

Jak tento víkend prožili účastníci před dvěma roky se lze dočíst na našich stránkách v Ohlasech a podívat se i na fotogalerii...

Více je na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/2012/10>, (zde je rovněž možné se přihlásit) a na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Prazdne-hnizdo.html>

Desatero

V sobotu 4. 8. 2012 pokračoval v Emauzích kurz *Čemu věříme* již 8. přednáškou o Desateru Božích přikázání. Přednášejícím byl doc. Jindřich Šrajr z Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích.

V první části obsáhle hovořil o křesťanské etice a morálce, o principech a normách chování a jednání lidí z historického i současného pohledu. Zabýval se i motivací, proč by se člověk v dnešní době měl chovat eticky, morálně, vyjádřil se k současné snaze zavádět etickou, prosociální a sexuální výchovu mladých lidí do škol. V druhé části se věnoval vlastnímu Desateru a zdůraznil, že je třeba ho vidět v historickém a náboženském kontextu. Text Desatera najdeme na dvou místech Bible, ve 2. knize Mojžíšově 20,2-17 a ve 4. knize Mojžíšově 5,6-21.

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh... Já jsem tě vyvedl z egyptské země... Tato slova uslyšel Mojžíš před více než třemi tisíci lety na hoře Sinaj. Bůh se mu tam zjevil nejen jako svrchovaný Stvořitel nebe a země, ale jako zachránce svého lidu. Svou nadpřirozenou mocí vysvobodil izraelský národ z krutého egyptského otroctví. Dal Mojžíšovi dvě kamenné desky, na kterých bylo vyryto jedinečné poselství všem generacím: deset přikázání – Desatero. Bůh v něm vyhláší lidstvu pevný řád, slibuje ochranu a naplnění života, když budou lidé žít podle jeho vůle.

Deset přikázání tvoří organický a nedělitelný celek, protože každé přikázání odkazuje na další přikázání a na celé Desatero. Zvláštností Desatera je, že zahrnuje celý lidský život. My lidé jsme totiž odkázáni jak na Boha (přikázání 1-3), tak i na své bližní (přikázání 4-10). Jsou to doporučení na cestu ke svobodě, k Bohu, k sobě samému, k druhým lidem, k majetku, k přírodě. Papež Jan Pavel II. na hoře Sinaj 26. února 2002 řekl: „Desatero není v žádném případě souborem nějakých svévolně uložených povinností tyranské vrchnosti... Dnes stejně jako navždy je to jediná budoucnost lidské rodiny. Chrání člověka před ničivou mocí sobectví, nenávisti a lži. Odhaluje mu všechna falešná božstva, která ho zotročují: k těm patří sebeláska, touha po moci a po požitku, která vylučuje z lidského života Boha, která podvrací právní řád a která ponižuje lidskou důstojnost nás i našich bližních“.

V průběhu přednášky a na závěr přednášející odpověděl na řadu dotazů přítomných posluchačů.

Ing. Pavel Vejkrab

Zveme na 10. přednášku kurzu „ČEMU VĚŘÍME“

v poutním domě Emauzy na Klokotech
6. října 2012

MILUJ HOSPODINA

P. ThLic. Martin Sedloň OMI

13.00-16.00: přednáška v Emauzích,
16.00: modlitba Klokotských hodin,
16.30: růženec a svátost smíření,
17.00: společná mše sv.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Letní setkání dětí a mládeže IN DEO (28. 7.-8. 8. 2012)

Tak jako Indián, tak i Ty, tak i já jdem' každý svou cestou společně za jedním Světem.

Část léta prožila zhruba stovka malých i velkých Indiánů v rámci letního setkání IN DEO na Eustachu poblíž Kamenice nad Lipou. Uprostřed hlubokých lesů, obklopeni nádhernou přírodou, jsme zažívali jedinečné chvíle. Užili jsme si nádherného počasí, radostných okamžiků hry i poklidných chvil ztišení a rozjímání, navázali jsme nová přátelství a dokázali jsme se poprat i s okamžiky nepohody. Byli jsme tu jeden pro druhého a indiánská tradice nám byla inspirací souznění člověka jako součásti Božího záměru a plánu se vším stvořením. Semknutost a provázanost daru života a jedinečnost zrcadlící se v každodenních maličkostech, byla pro nás příležitostí k pokornému obdivu a uvědomění si blízkosti Boží přítomnosti. Léčivé rostliny, jejich poznávání a sběr nám umožnily být užiteční také druhým kolem

sebe - nasušené byliny jsme věnovali klientům Domu sv. Linharta v Chelčicích.

Děkujeme za možnost být spolu, děkujeme všem, kdo toto setkání pomohli zrealizovat. Děkujeme P. Josefu Sláčíkovi a všem kněžím a katechetkám za zajištění duchovního zázemí. Děkujeme za podporu dárcům a sponzorům, děkujeme všem přátelům, rodičům a jejich dětem. Děkujeme za Boží ochranu a za všechny modlitby, které setkání provázely. Děkujeme Nadaci Renovabis, Českobudějovickému biskupství, farnostem Prachatice, Strunkovice nad Blanicí a Husinec a Městysi Strunkovice nad Blanicí za zprostředkování a poskytnutí finanční pomoci. Děkujeme za všechny zážitky a dary, které jsme si jako účastníci mohli ve svých srdcích odnést s sebou domů.

Organizátoři DEMDAAL o.s.

Výlet na Hosín

V pátek 22. června se skupinka dvaceti dětí vydala za doprovodu svých katechetek, na - snad bychom již mohli říci - tradiční výlet, jehož cílem byl Hosín u Českých Budějovic. Stejně jako předchozí i tento naplánovala paní Jaroslava Zemanová pro starší děti navštěvující náboženství v Borovanech. Letos se poprvé akce zúčastnily i děti z Ledenic a Trhových Svinů. Zvolili jsme komfort vlastní dopravy a využili služeb soukromého dopravce pana Weisfeita.

Možná se ptáte, co zajímavého je na Hosíně? Naše děti by vám jistě řekly, že třeba kostel sv. Petra a Pavla z roku 1900, jehož součástí je i boční kaple - původní románský kostelík z konce 11. století. Právě v této kapli byly uloženy i dva nové zvony, které čekaly na své slavnostní zavěšení.

Po celý den nás provázel tamní duchovní správce Bohuslav Richter. Vyprávěl nám nejen o historii Hosína, ale i o životě zdejší farnosti a mnoho dalších zajímavostí.

Na pořádném výletě nesmí chybět hry, zábava pro děti a kousek té turistiky. My se s dětmi vydali pěšky na letiště záchranné služby, které se nachází v blízkosti Hosína. Tam se nás ujal paní záchranářka, která ochotně odpovídala na všechny naše dotazy. Viděli jsme různá letadla a vrtulníky využívající zázemí tamního letiště, z nichž jeden stroj právě procházel běžnou údržbou. Vrtulník záchranné služby přiletěl z akce asi kolem 13. hodiny k doplnění paliva. Nám se tak naskytla výjimečná příležitost prohlédnout si tento stroj a jeho vybavení z blízka, aniž bychom byli v roli pacienta.

Čas naší návštěvy však vypršel, vrtulník musel opět vzlétnout a my se vydali autobusem zpět ke svým domovům.

Děkujeme tímto všem výše uvedeným za vlídné přijetí, organizaci a také panu ing. Řičáňkovi, že jsme mohli využít prostor starobylé fary a zahrady.

*Katechetky z Borovan,
Ledenic a Trhových Svinů*

Letní dětský tábor 2012

Letos jsme z farností Suchdol nad Lužnicí, Chlum u Třeboně (jely s námi i děti z Majdaleny, z Třeboně) vyrazili na tábor na stejné místo jako vloni. Stany nás přivítaly v pátek 22. 7., opouštěli jsme je v neděli 29. 7. Kapacitně nám stačily jen taktak, protože bylo 38 dětí a 10 dospělých (vedoucí, kuchaři a zdravotnice).

Námětem na táborovou hru byla opět biblická postava a její příběh. (Z minulých let to byl apoštol Pavel, pak Petr, Noe a jeho archa, Mojžíš a zpráva o stvoření světa. Jeden tábor jsme se věnovali misiím - sv. Damiánovi De Veuster.)

Letos se nám představil Josef Egyptský a jeho bratři. Hráli jsme hry, soutěžili, děti ve skupinách barvily pláště, neboť Josef jeden dostal od otce, čímž byl ještě víc trnem v oku svým bratřím a plášť se tak stal záminkou, aby se ho zbavili. Myslím, že příběh o Josefu Egyptském

z Bible známe, můžeme se s ním seznámit v 1. knize Mojžíšově od 37. kapitoly.

Josefovou osamocenost a strach v cisterně, pak na dvoře Putifara, pocit křivdy z křivého obvinění, z pobytu ve vězení atd., ale i jeho dary od Boha při vykládání snů, při správcování Egypta aj. jsme si připomínali s ním; poznávali jsme, že je dobré důvěřovat Hospodinu a že má pro nás dopředu vše připravené, jen stačí být otevřený vůči lidem a pro vůli Boží. K tomu nám pomáhaly pravidelné modlitby a ranní jitřenky se zamyšlením. V neděli jsme měli bohoslužbu slova a v úterý za námi přijel P. Jaroslav Šmejkal, který nám sloužil v přírodě mši sv.

Měli jsme jet na výlet úzkokolejkou do J. Hradce, ale protože pršelo, zůstali jsme v táboře. Električka tam sice zavedená není, ale šikovný vedoucí Honza se svou dcerou tam zařídili ben-

zinový agregát se světly, takže párkrát jsme si pořádně zasvítili. Děti mohly vyhrát několik medailí či pohárů v různých disciplínách - v lukostřelbě, ve střelbě vzduchovkou a v plavání. Také někteří bodovali v úklidu, byli jak „vzorňáci“, tak i „prasátka“. V pátek jsme stihli i stezku odvahy a v sobotu se rozdaly různé odměny a upomínky na tábor - a samozřejmě jsme se také vyfotily v novém, již sedmém tričku.

Děkujeme všem našim vedoucím jak ze Suchdola, tak i z Brna a Tišnova, a dalším dospělým spolupracovníkům. A hlavně všem dětem, že s námi jely. Děkujeme za finanční pomoc organizaci Renovabis a českobudějovickému biskupství, které nám tento příspěvek zprostředkovalo. Moc si toho vážíme. Všem ať Bůh žehná.

Pokračování na 17. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Práce s dětmi ve vikariátu Český Krumlov

„Tak jak se vydařil farní tábor?“ „Byli jste zase v Horní Plané? Jak jste se měli?“ „Vzpomínali jsme na vás a na děti...“ Mile překvapí, kolik farníků se zastaví se starostlivou otázkou. Většinou jde o farníky zralého věku, kteří se neptají jen ze zvědavosti, ale z jejichž pohledu a úsměvu je znát starost doprovázená modlitbami. Modlitbami, které nás chránily a pomáhaly. A Bůh nám skutečně žehnal.

Tématem letošního tábora byli sv. Cyril a Metoděj, výročí jejichž příchodu (1150 let) na Velkou Moravu brzy oslavíme. Děti, které se tábora zúčastnily, velmi dobře vědí, o koho a co půjde.

Skvělý program – tvůrčí, motivační i akční -, který připravili Štěpán Smolen a Tereška Lukešová, nás doslova „vtáhl“ do dějin. Stali jsme se staroslovanskými kmeny toužebně očekávajícími příchod křesťanství. Zároveň tyto kmeny (Prkošové, Sezamové a Přibíkové) mezi sebou celý týden soupeřily o odměnu „sladší než medový plást“. Každý kmen měl svou hymnu, vlajku i náčelníci. Všichni společně však ze svých nejlepších sil pracovali k zdárnému křesťanskému rozbřesku. Na skalnatých návrších hledali poztrácené „drahokamy“ – útržky papírků s jednotlivými přeloženými písmeny hláholice. Pak nastalo usilovné překládání Proglasu (předmluvy k Písmu sv., po níž se jmenuje známá křesťanská rozhlasová stanice). Odměnou tohoto úsilí bylo rozluštění nádherného srdce jímavého starobylého textu, který svým obsahem kupodivu zasáhl i menší děti. Kmen Přibíků byl doslova uchvácen krásou starobylého jazyka zpívajícího Bohu chválu, a to tak, že jeho příslušníci začali sami, a hlavně díky inteligentní snaze Katky Brožákové, psát v hláholici další texty.

Každý večer chodil mezi staroslovanské kme-

ny vzácný, někdy dost utmáčený, posel od sv. Metoděje, kmet Nezamysl, který byl jakousi spojkou mezi námi a světcem. Předkládal nám Metodějova zbožná přání, rady i úkoly. Byl velice oblíbený a děti se na něj po večeri vždycky velmi těšily. Jednoho večera ale nepřišel. Děti se začaly obávat nejhoršího, ale s důvěrou v křesťanskou modlitbu přece jenom ulehly na svá lůžka a nechávaly pomalu uklidnit starostlivé hlavičky při obvyklém večerním čtení u svíčky na dobrou noc... Nezamysl se ale přece jen asi po dvouhodinovém čtení, už skoro před půlnocí, objevil! Tentokrát ještě utmáčenější, s dost zoufalým výrazem ve tváři prosil děti, aby se honem oblékly a neprodleně běžely sbírat léčivé byliny do lesů pro Metoděje, který se vážně rozstonal. Děti nelenily a nadšeně se vydaly do tmy tmou-

cí. Cesta nebyla jednoduchá, vedla i přes hřbitov. Občas nám ji zkřížily policejní vozy pročešávající oblast kolem Horní Plané, z jejíhož dětského domova právě uprchli dva výrostci. Naštěstí Tonička Magátová – příslušnice kmene Prkošů - má tatínka policistu a s každým policistou z Horní Plané se dobře zná, takže důvod kmenů potulujících se v době půlnoční velmi dobře vysvětlila. Boží ochranná ruka bděla nade všemi a všichni se šťastně vrátili. Léčivé byliny zapůsobily a Metoděj byl uzdraven. Děti sice usínaly až kolem druhé hodiny ranní, ale vesele a spokojeně z dobře vykonané práce.

Naše staroslovanské kmeny projevovaly pod vlivem křesťanství stále větší schopnosti a sílu.

Pokračování na 18. straně.

Pokračování ze 16. strany.

To nejlepší nakonec - něco přímo od srdce a slovy dětí, aneb proč tábory vůbec děláme:

- * Naučila jsem se s buzolou a vycházet s lidmi.
- * Naučila jsem se pomáhat mladším dětem.
- * Těšil jsem se na vše, na ranní lov, táborovou hru atd. ... proto jsem sem jel.
- * Líbilo se mi sluníčko, protože jsme se mohli koupat.
- * Naučila jsem se žít v přírodě.
- * Naučila jsem se méně říkat sprostá slova. Také jsem se naučila uzle a pracovat s buzolou.
- * Jela jsem na tábor, abych se dozvěděla víc o Bohu. Těšila jsem se na vedoucí a na soutěže. Měli jsme dostatek volna a to se mi líbilo.
- * Poučila jsem se, že nemám blbnout, abych se nezranila. Naučila jsem se vycházet s bratrem.
- * Naučila jsem se pracovat v týmu.
- * Nelíbily se mi kadibudky.
- * Nelíbilo se mi, že mě ... šťval. Neměnil bych jinak nic.
- * Naučila jsem se pomáhat a uklídnout malé holky. Líbily se mi společné hry s ostatními a plavání ve vodě. Byla velká zábava.

* Nic mi nevadilo, jenom když občas přšelo. Poznala jsem nové kamarády.

* Na tábor jsem jela za děčkama. Nejvíc jsem se těšila na vedoucí z Brna. Naučila jsem se vodit

skupinku dětí. Chtěla bych poděkovat všem vedoucím, že jsou tak hodní a každý rok pořádají tento tábor. Bez vás bychom tu nebyli. Moc vám děkuji.

Iva Hojková

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování ze 17. strany.

Hned další den je například čekala náročná výprava nejprve přes jezero, pak 12 km pěšky v dešti i slunci do Nové Pece a odtud vlakem zpátky na faru do Horní Plané. Nikoho přitom vůbec nenapadlo fňukat. Pan vikář Václav Pícha, jako vždy naše záštita a opora, nabízel ve svém voze mokrým utápaným dětem odvoz, ale všichni nakonec statečně došli po svých až do cíle.

Vyvrcholením tábora byl slavnostní čtvrtéční večer při táborovém ohni, kde byly vyhlášeny výsledky celotýdenní soutěže. Zvítězil kmen Prkošů, druží byli Sezamové a Přibíkové skončili třetí. O sladkou odměnu - lahodný, velmi hezký medovníkový dort, který nám upekla paní Horynová - se ale vítězové podělili se všemi.

Tento večer byl také rekapitulací. Slovanské kmeny předvedly dramaticky ztvárněná díla o tom, jak se změnil jejich život, dříve pohanský, na život křesťanský. Občas šlo o velmi překvapivě živě interpretované rozdíly.

A pak nadešel poslední den – děkování, focení, úklid i rozloučení. Některým dětem se nechtělo odjíždět domů. I přes nepřízeň počasí bychom vydrželi při plápolajícím, teplem sálajícím ohni v krbových kamnech klidně ještě další týden. Za rok možná uvidíme – týden nebo 14 dní...?

Veliký dík s prosbou, aby Pán Bůh požehnal a odměnil snahu i práci našich obětavých kuchařek, patří paní Aničce Vágaiové a paní Anně Horynové. Také Štěpánu Smolenovi, Terezce Lukešové a Markétce Králové, kteří se museli cítit jistě unavení, ale bylo na nich vidět, že jsou s námi rádi. Nejvíce ale děkujeme našemu panu vikáři Václavu Píchovi, který tento tábor znovu pořádal, věnoval nám mnoho ze svého vzácného času, sloužil mše sv. a modlil se s námi i hrál fotbal.

Bohu díky za zcela výjimečný týden v roce, za všechno, co jsme spolu mohli prožít a co se ve škole zažít ani naučit možná nedá.

Mgr. Štěpánka Talířová

TÁBOR ŽIROVNICE 2012

aneb „Kráčejme v Ježíšových šlépějích“

Také v letošním roce měly děti z farnosti Vodňany a okolí možnost strávit část prázdnin, 18.-24. 8., na letním táboře v pastoračním středisku v Žirovnici. Na tradici křesťanských táborů vedených S. Veronikou Cuřínovou totiž navázaly Zdenka Vavrušková a Lenka Důrová se skupinkou dalších vedoucích.

Spolu s 29 dětmi ve věku 6-15 let jsme kráčeli v Ježíšových šlépějích. Na této cestě nám pomáhaly šikovné kuchařky Vanda Hoffmannová a Lada Irmišová, duchovní oporou byli paní Marie Nehézová a P. Stanislav Brožka, se kterým jsme slavili mše sv. Při jedné z nich nám také posvětil naše vyrobené růžencové náramky. A co jsme se na této společné cestě naučili? Každý den děti získávaly dílek do společné šlépěje tím, že se snažily svým jednáním podobat

Ježíši. První den jsme se učili rozdávat úsměv, poté odpouštět - a to i sami sobě. Společně jsme se připravovali na svátost smíření, která následovala další den, který byl věnován tématu *Hledej svoje nadání a dary od Boha*. Uvědomili jsme si, že každý jsme šikovný na něco jiného. Někdo vynikal ve vyrábění (např. batikovaných kloboučků, pletených košíčků, dřevěných přívěsků, drátěných prstýnků, růženečků z korálků), jiný zase ve sportu (oblíbený táborový fotbal, Olympijské hry), další v kreativě (originální scénky, tanec) či ve vědomostech (Pevnost Boyard). Zkrátka každý z nás měl za co děkovat.

Další den jsme se snažili o umění ztížit se a naslouchat, což jsme využili v přírodě na naučné stezce, při nové modlitbě, kterou jsme se naučili (Korunka k Božímu milosrdenství), i při večerním táboráku a letním kinu.

Následující den jsme obdarovávali a těšili své bližní při celodenní hře na anděly. Podívali jsme se také do pohádky Princezna ze mlejna, když nás sám kníže se svým „Žánem“ přišli pozvat do pohádkového lesa. Večer jsme se vyřádili v maskách při karnevalovém rejži na farní zahradě. V noci děti podle věku absolvovaly stezky odvahy, které uvedly téma dalšího dne: *Mít důvěru v Pána a umět překonávat strach*.

S Vinnetouem pak hledaly děti Ribannu a zakopaný poklad Apačů. Večer jsme pomocí lampiónů štěstí všichni poslali do nebe své vlastnoručně napsané dopisy Bohu.

Poslední den jsme se snažili pomáhat ostatním, což se hodilo při uklízení a balení věcí.

Díky všem dětem za milou účast, vedoucím za přípravu a realizaci, Daně Smoleňákové za přijetí a Bohu za požehnání a dary, které jsme na tomto táboře dostali a odnášíme si je s sebou dál do všedního školního a pracovního života.

Účastnice tábora

Pokračování na 19. straně.

Ministrantský tábor na suchdolské faře

V pátek 3. srpna se fara v Suchdole nad Lužnicí zaplnila dětským smíchem, někdy i křikem. Tentokrát ale jen chlapeckým, protože na faru zavítali ministranti z našeho vikariátu. Sešlo se deset ministrantů, ministrantka žádná; ta, která dorazila, zase hned „odrazila“, protože být sama mezi samými ministranty si netroufla...

Setkání duchovně vedl P. Jaroslav, v pátek večer a v úterý P. Jiří Špiřík. Program byl zaměřený na svaté kněze - sv. Jana Maria Vianneye, sv. Dona Boska, sv. Jana N. Neumanna a sv. Cyrila a Metoděje. Vydutně pomáhal Dominik Ettler, bohoslovec 3. ročníku a syn katechety Bohunky z Třeboně, která s námi také byla.

Od otce Jiřího jsme se z Pavlova listu Efezským dozvěděli o duchovní zbroji proti zlému - obléčme přilbu spasení, pancíř spravedlnosti, pás pravdy, obujme se k pohodové službě evangelium pokoje, vyjděme vždy se štítem víry a mečem Ducha, jímž je slovo Boží. Děti si střihaly svého

vojáka s výzbrojí (podle Ef 6,14-17). A v úterý jsme s ním víc probírali, jaká je vlastně ta naše zbraň, přibližovali jsme si Slovo Boží - Bibli a učili jsme se bojovat i poslepu - každý z nás se naučil jeden verš z paměti.

O víkendu se děti připravovaly na nedělní večer pro veřejnost „Divadlo z Arsu“. S panem farářem a Dominikem secvičily dvě scénky: *Arské zázraky Jana Vianneye* a *setkání Dona Boska s holičským učněm Carlem*, kterého si jako sirotka vzal Jan Bosko k sobě. Všichni byli moc šikovní a návštěvníkům se divadlo líbilo.

P. Jaroslav si tak zvykl na Carlovy holičské služby, že se další dny po něm při holení sháněl, zahrál si totiž s chutí obě dvě hlavní role, resp. oba dva svaté kněze.

Součástí večera také bylo křeslo pro hosta, nakonec jím byl právě bohoslovec Dominik, což se ukázalo jako výborná volba, návštěvníci byli

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

MINISTRANSKÝ TÁBOR V NOVÉ CEREKVI

Ve dnech 5.-11. 8. 2012 se konal ministrantský tábor v Nové Cerekvi.

Tábora se zúčastnilo 18 ministrantů. V neděli večer jsme byli rozděleni do čtyř skupinek, které si musely vymyslet svůj název a pokřik. Byli to Divocí mustangové, Ministranti ze Západu, Kovbojové a Greenhorni. Potom nás čekala spousta her a večerní mše sv. každý den kromě čtvrtka, kdy byl výlet v přírodě zakončený mší sv. pod širým nebem.

Tábor jsme zakončili v sobotu odpoledne vyhlášením vítězů a společným rozloučením.

Tímto bych chtěl za všechny účastníky poděkovat: P. Vojtovi Vágaiovi za duchovní zázemí pro náš tábor, výbornému kuchaři P. Augustinovi Grambalovi z Nového Rychnova za skvělá jídla, ošetřovatelce Hance, která měla tento tábor hodně marodů, bohoslovcům, a především našim hlavním vedoucím Filipovi, Stanovi, Jěňovi a Járovi za celý báječný a pestrý program, plný her a soutěží. Myslím, že se ministrantský tábor vydařil díky bezvadnému společenství a vztahy mezi námi.

Tom, účastník tábora

Pokračování z 18. strany.

rádi, že tak mohou nahlédnout pod pokličku semináře a uvědomit si, co je před tím, než muž stane před oltářem a poprvé promění hostii v Tělo Páně a víno v Krev Páně.

O něco více z počítačového pera ministranta Adama: „Dne 5. srpna v podvečer se konalo na farní zahradě divadelní představení s názvem ‚Divadlo z Arsú‘. Ve scéně byl předveden děj ze života J. M. Vianneye a Dona Bosca. Děti předváděly scénky s panem farářem. Potom následovalo křeslo pro hosta, kde usedl bohoslovec Dominik a diváci mu mohli pokládat otázky, například: Jak se žije na Teologické fakultě v Praze, ze studií aj. Bylo to velmi poutavé a zajímavé.

Po přestávce následovala prezentace sv. Jana Maria Vianneye v kostele. Diváci dostali občerstvení; jen škoda, že přišlo málo lidí. Počasí se vydařilo a myslím si, že všichni byli spokojeni za pěkně strávený večer.“

V pondělí jsme vyrazili na výlet do Třeboně. Dopoledne jsme shlédli výstavu o Bibli, odpoledne - po gulášové zastávce na děkanství - jsme šli na minigolf. Člověk si říká, všechno mám pod kontrolou a najednou se svezou sanitkou, ani neví jak. Hráli jsme ve třech sku-

pinkách. Byla jsem ve skupince s naším ministrantem Fandou a předháněli jsme se o prvenství, trefila jsem dvakrát jamku na první pokus a ve chvíli, kdy jsem se dostala do vedení, jsem byla trefena golfovou holí do nosu a jelikož to vypadalo na zlomený nos, jela jsem záchrankou do nemocnice v Českých Budějovicích. Druhý zraněný přespával doma v Jindřichově Hradci a s otcem Jiřím i se svou maminkou s námi na faře v úterý ještě pobyl.

Ale návrat na faru z nemocnice byl opravdu fajn, takové laskavé a očekávané přivítání bych přála každému (samozřejmě že jsem se vrátila ještě tentýž večer a nos zlomený nebyl, jen asi 14 dní mě pod okem zdobila modřina)...

Každý den jsme byli na mši svaté, v sobotu jsme šli pěšky do Rapšachu. V sobotu jsem také využila toho, že byla plná fara ochotných pomocníků a připravili jsme společně v kostele květinovou výzdobu, uklidili jsme... To se mi moc líbilo a klukům určitě taky.

Prostě jsme byli rádi, že setkání mohlo být, a tak díky patří všem, kromě ministrantů a všech již zmíněných také paní Jelínkové za její kuchařské umění a ochotu, a děvčatům z početné rodiny Spurných za výpomoc při ob-
sazování divadelních rolí.

Iva Hojková

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Poutní zájezd
do Filipova a Křešic

„Nadešel čas naší pouti, co spěchalo, musí nyní stát, radost i to, co v srdci rmoutí, při pouti chceme Pánu odevzdat. K Marii chceme putovat, vždyť ona volá nás: Pojdte sem, poutníci, věrní služebníci, slyšíme její hlas. S důvěrou se Matičko, k Tobě ubíráme, že zas novou sílu, radost, z pouti načerpáme. S nadějí k Tobě voláme, my se tě, Maria, nevzdáme! S Těbou se nemusíme bát, na cestu k Bohu chceme se dát. Hříchy nám brání k němu jít, pomoz nám ty viny napravit. Aby z naší rodiny nechyběl v nebi ani jediný. Sami nezmůžeme nic, jedeme Tě prosit do Filipova a Křešic...“

Takto naladěni jsme 5. srpna vyjeli k Panně Marii už ve 4.15 hod. z Pacova přes Chýnov, Sezimovo Ústí, Tábor-Klokoty, Chotoviny, Sudoměřice a Miličín, kde přistupovali další poutníci.

Letos jsme se rozhodli navštívit Filipov, nazývaný „Lurdy severních Čech“; jediné mariánské poutní místo, které vzniklo v Čechách v 19. stol. Cestou jsme se modlili, zpívali mariánské písně a vyslechli historii filipovského zázraku, kdy se nevyčísitelně nemocné Magdaléně Kadeové přesně o 4. hodině ranní 13. ledna 1866 zjevila Panna Maria. Magdaléna tuto noc vyličila takto:

„Najednou bylo v místnosti světlo, jasněji než za dne. Závěs u postele byl rozhrnut. Polekala jsem se. Štouchla jsem loktem do Veroniky a řekla jsem jí: ‚Veroniko, vstávej, nevidíš, jak je tu jasno?‘ Veronika řekla: ‚Ale já nic nevidím.‘ Před mou postelí stála postava zářící bílým světlem se žlutou korunou na hlavě. Okamžitě jsem si pomyslela, že je to Matka Boží. Sepjala jsem ruce a začala jsem se modlit: Velebí má duše Pána, můj duch jása v Bohu, mém Spasiteli. Po těchto slovech jsem slyšela hlas, neobvyklý hlas to byl, jiný, než jakým mluví lidé: ‚Mein Kind, von jetzt an heil's.‘ (Mé dítě, od nynějška se uzdravíš.) A v tom okamžiku postava zmizela a já už necítila žádnou bolest.“

Pokračování na 20. straně.

V sobotu 6. října 2012

se koná

DĚTSKÁ DIECÉZNÍ POUŤ
V MILEVSKU

9-10 hod. - registrace před nádvořím premonstrátského kláštera

10-11.30 hod. - uvítání a mše sv. v kostele Navštívení Panny Marie

11.30-15 hod. - práce na stanovištích

15-15.30 hod. - přesun do kostela Navštívení Panny Marie

15.30 hod. - ukončení poutě a požehnání poutníků na cestu domů

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 19. strany.

Z této místnosti Kadeovi zřídili provizorní kapli. Po zázraku byla ustanovena komise, která události prověřila. Důležité bylo i svědectví obou ošetřujících lékařů, kteří nenašli přirozenou příčinu uzdravení. O rok později se zde uzdravila Magdalena Langhansová z Jiřikova, která (ač nemohla vůbec chodit a 11 let ležela) po uložení na místo, kde ležela Magdalena Kadeová, vstala z lůžka úplně zdravá. Následovala další uzdravení na přímluvu Panny Marie a poutníků stále přibývalo. Jiřikovský kaplan Storch vykoupil od Kadeových domek a rozhodl, že na jeho místě dá postavit nejprve kapli (později inicioval i stavbu kostela). Uznání události ve Filipově ze strany církve potvrzuje oficiální prohlášení papeže Pia XI., kterým v r. 1926 (60. výročí zjevení) povýšil zdejší kostel Panny Marie, Pomocnice křesťanů, na „baziliku minor“.

Do Filipova jsme přijeli v 9 hod. Čekal na nás kostelník pan Müller, který nás ochotně provedl bazilikou. Ukázal nám kapli s postelí, na které Magdalena ležela, a pustil vodu, která má podobné složení jako voda lurská. Po jejím načerpání, zakoupení obrázků a sošek Panny Marie a po modlitbách jsme vyjeli do Křešic na pouť k Panně Marii Křešické – Pasovské Madoně, která zachránila život řeznickému uční Jiřímu Köcherovi. J. Köcher ten obraz Madony pověsil na olši u studánky. Tak vzniklo posvátné místo, kde se stalo několik zázraků. Lidé sem putovali, poznávali léčivé účinky vody, modlili se a cítili přítomnost Matky Boží. Po více než dvaceti letech pasovský biskup Šternberk poslal do Křešic komisi, která potvrdila 18 mimořádných uzdravení; dal nad pramenem postavit kapli, aby olše s obrázkem zůstala zachována uvnitř. Vyslechli jsme historii obce, z větší části zničené za třicetileté války, o jejíž obnovu se zasloužil Mikuláš Šlejnic, biskup litoměřický.

Po příjezdu do Křešic právě začínal průvod z gotického kostela sv. Matouše ke kostelu Navštívení Panny Marie Nad pramenem. Privítali jsme se s litoměřickým biskupem Janem Baxantem, hlavním celebrantem mše sv., které se účastnilo více než 200 lidí. Kromě nás přijel ještě autobus poutníků z Moravy a autobus ze Slovenska. Mše

Na skautském táboře se rozhořel slibový oheň

Na louce s krásnou tůň u Líšnice prožili skauti dva první prázdninové týdny. Děti z farnosti Sepekov, Nadějkov a Chyšky se svými vedoucími bydlely ve stanech a tůpi. Děti bylo dvacet dva, počet vedoucích se průběžně měnil podle jejich možností. Např. Petr Urban, který má ve skautské hierarchii hodnost vůdce, přicházel až po práci. Přesto právě na něm ležela velká zodpovědnost za bezproblémové fungování celé skupiny. Přípravu denních programů zajišťoval Martin Fara. Každým rokem bývá tábor na jiném místě, pokud je jinak zaměřen. Letos se děti seznamovaly s příběhy z Jiráskových Starých pověstí českých. Kromě toho samozřejmě plnily úkoly vyplývající ze skautských dovedností, plnily odbornou zdatnost a získávaly za různé úkoly odznaky - tři orlí pera, tři kapky rosy a tři vlčí tesáky.

Já jsem měla štěstí, že jsem byla ve středu 11. 7. pozvána. Některé děti a někteří vedoucí nám to-

tiž pomáhají při Tříkrálové sbírce, tak se známe. Proto jsem mohla vidět zapálení slibového ohně (viz foto) a slavnostní slib čtyř děvčat, ze kterých se staly světlušky, a jednoho vlčka, který povýšil na skauta. Světlušky a vlčkové se jmenují stupínky k vytouženému titulu skaut. Aby dítě mohlo k tomuto slibu přistoupit, musí alespoň rok chodit na pravidelné skautské schůzky a absolvovat jeden tábor. Děti tento okamžik silně prožívaly. Slib před slavnostně seřazeným táborem rozechvěle odříkaly s rukou položenou na české vlajce. Pak dostaly světlušky žlutý šátek, novopečený skaut šátek hnědý a všichni odznak. Celý večer se nesl ve slavnostním rázu, oheň krásně hořel, zpívalo se a ráno si mohlo těchto pět hrdinů dne vzít z ohniště svůj uhlík na památku. Na památku ze slibového ohně. Snad se jim podaří nést si životem morální zásady, které se v tomto společenství naučí.

Alena Růžicková, FCH Milevsko

sv. byla velice slavnostní, doprovázená krásným zpěvem a hudbou. Společně s otcem biskupem koncelebrovali ještě dva kněží z litoměřické diecéze a místní farář P. Jaroslav Stříž. Mons. Baxant připomněl setkání Panny Marie s Alžbětou,

provázené poznáním, že Maria nese v lůně slavnějšího syna než ona. Maria nám může být příkladem, že chce být poslušná Boží vůli, chce splnit svou povinnost, spěchá. Jako by chtěla ukázat, že tam, kde jde o službu druhému, tam nemá otálení místo. Otec biskup poukázal na situaci v našich rodinách, kdy se děti nepostarají o rodiče a posílají je do seniorských domů.

Po mši sv. jsme s otcem Střížem strávili chvíli ve večeradle. Modlili jsme se a přidali se ke krásným zpěvům. Rozradostněný otec Stříž skoro tančil se sochou Panny Marie, neustále nám s ní žehnal. Kde se v něm, dříve na smrt nemocném, vzalo tolik síly? Z lásky k Bohu a k Panně Marii, na jejíž přímluvu byl uzdraven. Proto se stal knězem, proto jezdí a vede lidi na různá mariánská poutní místa. Jak požehnané zde působil Duch svatý! Vůbec jsme nevnímali čas a více se cítili milovanými dětmi Božími. „Matko Boží, voláme k Tobě...“, radostně jsme zvedali ruce, spojili jsme se v jedno a pohupovali se.

V 15 hod. byla slavnost ukončena. Někteří ještě zůstávali v kostele a zpívali. Zvláště děkovali

Pokračování na 21. straně.

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK V PRAZE

Katedra fundamentální
a dogmatické teologie

zve na

MEZINÁRODNÍ KONFERENCI Církev a II. vatikánský koncil Ekleziologická perspektiva

10.-11. října 2012

na KTF UK, Thákurova 3, 160 00 Praha 6

Bez církve není možné porozumět křesťanství: bez církve bude uchopení identity křesťanství vždy neúplné. Tuto myšlenku formuloval již ve 3. století sv. Cyprián: „Nemůže mít Boha za Otce, kdo nemá církev za matku.“ Co je podstatou církve? Jaké je její místo mezi jinými společenskými, hospodářskými, kulturními a náboženskými entitami? Jak církev chápe samu sebe?

Nad těmito otázkami se budou zamýšlet teologové z tuzemska i zahraničí:

1. **Církev a svět** (Giacomo Canobbio, Roberto Repole, Prokop Brož)
2. **Církev a spása** (Jan-Heiner Tück, Jaroslav Brož, Denisa Červenková, Vojtěch Novotný)
3. **Teologické sondy** (Benedikt Mohelník OP, David Bouma, Pavel Ambros, SJ, Pavel Filipi, Radek Tichý)
4. **Církev v dějinách** (Jan B. Lášek, Vladimír Juhás, Giuseppe Laiiti, Václav Ventura)

Cizojazyčné přednášky budou tlumočeny do českého jazyka.

Konferenční poplatek: 100 Kč

Přihlašovat se můžete na adrese: cirkev@ktf.cuni.cz

<http://www.ktf.cuni.cz/KTF-757.html>

ThLic. Prokop Brož, Th.D., vedoucí katedry

Pokračování z 20. strany.

P. Střížovi poutníci ze Slovenska a na zakončení mu zazpívali píseň, kterou pro něj složili. Prohlédli jsme si oltář, nad nímž vyčnívala z kovu tepaná stylizovaná olše, která původně stála nad pramenem. Prý je tam i pramen, který napájí studánku za presbytářem kostela. Když jsme vyšli z kostela, čekaly nás minerálky a poutní koláče. Ještě jsme se zastavili u studánky, nad níž je umístěna kopie reliéfu Madony, a u sochy Panny Marie, která byla při povodních r. 2002 zaplavena, byla vidět jen hlava. Někteří se ještě zašli pomodlit do kostela sv. Matouše a prohlédli si tohoto světce od Karla Škréty umístěného s andělem na hlavním oltáři; jiní se zašli osvěžit k Labi. P. Stříž nám zašel do autobusu požehnat a my jsme spokojeně odjížděli domů.

Naše pouť se vydařila, šlo se víc poutníků než loni. A příští rok nás jistě bude ještě více. Panna Maria jako pokorná služebnice Páně prosí, abychom se obrátili a vrátili ke Stvořiteli.

Kéž nás její láska vede a vychovává!

-r-

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Ballnik Peter - Otcem i po rozvodu

Po rozpadu manželství se stávají většinou ženy hlavními vychovateli společných dětí. Autor ukazuje na příkladech a zkušenostech z praxe, jak se otcům může navzdory rozvodu podařit zůstat v otcovské roli a rozvinout s dětmi rozvozem nezátěžený vztah.

Portál, brož., 255 s., 345 Kč

Bernard z Clairvaux - Kázání na Píseň písní II. 2. díl Bernardova nejrozsáhlejšího díla. Nejedná se o historicko-kritickou exegezi, ale o duchovní pochopení Písně písní. Bernard poukazuje na dvojí rozměr této biblické knihy: ekleziologický a mystický.

Krystal, váz., 494 s., 470 Kč

Heyduk Josef, Čech Zdirad (ilustr.) - Svatí církevního roku

Praktická příručka stručných portrétů seznámí se základními informacemi o světcích a jejich symbolech, které je charakterizují. Sestavena podle církevního roku.

Vyšehrad, váz., 237 s., 278 Kč

Laneová Leena, Bishopová Roma - Boží přátelé. Biblické příběhy hrou

Seznamte se s Noem a Jonášem, Mojžíšem a Davidem a mnoha dalšími Božími přáteli v této knížce plné her a úkolů. Čtete si příběhy, hleďte rozdíly mezi obrázky, vytvářejte obrázky spojováním teček, počítejte a vybarvujte!

Karmelitánské nakl., sešit A 4, 31 s., 119 Kč

Lochman Jan Milč - Desatero. Směrovky ke svobodě

Autor studoval teologii i filozofii v Praze, ve Skotsku a ve Švýcarsku. Působil v evangelických sborech a učil na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě. R. 1968 byl povolán na univerzitu v Basileji; po několika letech se stal jejím rektorem.

Kalich, brož., 187 s., 200 Kč

Martin Eduard - Andělská škola lásky

Shromážděné povídky spojuje téma: různé podoby lásky. Příběhy o lásce milosrdné, svobodné se obětující, lásce dětí, mladých i starých. Veselé i smutné povídky se snaží poukázat na svůj přesah jak do života čtenářů, tak do naděje...

Karmelitánské nakl., brož. s klopami, 152 s., 139 Kč

Orten Jiří - Ohnice

Sbírku napsal v roce 1939/40, vyšla v r. 1941. Je věnována památce zemřelého otce. Ve sbírce se spojuje básnickovo soukromí s válečnou dobou, kterou jako Žid prožíval ve velkém rasovém ponížení.

Vyšehrad, váz., 114 s., 188 Kč

Troncarelli Fabio - Jáchym z Fiore (asi 1135-1202). Život, názory a dílo

Kalábrijský mnich Jáchym z Fiore (cca 1135-1202), opěvovaný Dantem jako moudrý muž, nesprávně hodnocený filosofy coby „utopický znalec příchodu Antikrista“, chtěl hovořit o souvislostech mezi smyslem dějin a chválou za Boží dobrodiní, je představen italským specialistou, který vykresluje jeho dramatický život.

Refugium, brož., 86 s., 95 Kč

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. František Kroczeck, OFMCap. byl k 31. 7. 2012 na základě žádosti svého řeholního představeného odvolán z úřadu rektora kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici, vikariát Sušicko-Nepomucký a po pěti letech odchází z českobudějovické diecéze.

P. Mgr. Milan Mihulec, SDB byl k 31. 8. 2012 na základě žádosti svého řeholního představeného odvolán z úřadu farního vikáře farnosti u kostela sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích a po sedmi letech odchází z českobudějovické diecéze.

Oběma kněžím upřímně děkujeme za kněžskou službu v naší diecézi a do dalších let jim přejeme a vyprošujeme hodně zdraví, Boží pomoci a požehnání.

USTANOVENÍ

P. Robert Serafin Beníček, OFMCap. byl od 1. 8. 2012 ustanoven rektorem kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici, vikariát Sušicko-Nepomucký.

Jáhen Vojtěch Talíř, trvalý jáhen byl od 1. 8. 2012 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti-prelaturě Český Krumlov a odtud spravovaných farností, vše vikariát Český Krumlov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. doc. Jindřich Šrajer, Th.D., SDB byl k 31. 8. 2012 na základě žádosti svého řeholního představeného odvolán z funkce kaplana pro pastorační vysokoškolské mládeže.

P. Ing., Mgr. Zdeněk Demel, Th.D., SDB byl od 1. 9. 2012 ustanoven farním vikářem u kostela sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Marcin Krzysztof Chmielewski byl od 1. 9. 2012 ustanoven farním vikářem ve farnosti Dobrá Voda u Českých Budějovic, vikariát Č. Budějovice-město.

P. Mgr. Petr Košák, SDB, byl od 1. 9. 2012 ustanoven farním vikářem u kostela sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město, a k témuž datu byl pověřen pastorační vysokoškolské mládeže.

P. Marcin Aleksander Piasecki byl od 1. 9. 2012 ustanoven farním vikářem ve farnosti Třeboň, vikariát Jindřichův Hradec.

P. Jaroslav Zygmunt byl od 1. 9. 2012 ustanoven farním vikářem ve farnosti - děkanství u kostela sv. Mikuláše, Č. Budějovice, vikariát Č. Budějovice-město.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Tomáš Libant, Opus J. S. S., Nové Hrady, oslaví 12. 9. desáté výročí kněžského svěcení.

P. Andrej Čaja, Opus J. S. S., Nové Hrady, oslaví 12. 9. desáté výročí kněžského svěcení.

P. Jaroslav Karas, Mladá Vožice, oslaví 3. 10. dvacáté výročí kněžského svěcení.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme

-acebb-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši svatou odtud přenášíme v pátek od 18.00.

* Pestrý magazín **Barvínek** je určen především malým, zvědavým posluchačům. Vysíláme ho vždy v úterý od 16.00. 18. 9. potěšíme soutěživé děti Telefonickým riskováním. 25. 9. je na programu Zářijový magazín. Zaposloucháme se do nahrávek skupiny Hm..., nahlédneme pod obálku některých časopisů pro děti a mládež a nabídneme další díl z cyklu Sto českých nej. 2. 10. nese Barvínek podtitul: „Na vodu už jezďím jenom s Vendou...“. Jeho hostem bude Míla Pražák, vodák tělem i duší. Věnuje se půjčování lodí i zaučování nových vodáků. Pohovoří nejen o tom, jak se na vodě chovat, ale i o úžasném zážitku - třítydenním sjíždění řeky Colorado. 9. 10. věnujeme pozornost čtrnácti statečným františkánům, mučedníkům z roku 1611, kteří budou brzy blahorečeni. O koho se jedná? A proč budou blahorečeni až teď?

* Každé pondělí, úterý a pátek v 11.05 zachytíte na vlnách Radia Proglas **Čtení na pokračování**. Během měsíce září uslyšíte čtení z knihy Křesťanem v zemi cejlonského čaje. Jejím autorem je Filip Breindl.

* Pravidelně ve čtvrtek v 9.30 hovoříme se zajímavými hosty v pořadu **Pod slunečníkem**. 20. 9. se setkáme s Pavlem Davidem, pečovatelem ze Školy pro výcvik vodičích psů pro nevidomé. 27. 9. se vydáme do ptačí říše. Poutavým výkladem nás doprovodí Zdeněk Vermouzek, ředitel České společnosti ornitologické.

* **Všimli jsme si** vysíláme vždy v pátek od 16.00. 21. 9. Vás pozveme na letošní svatováclavskou pouť do Staré Boleslavi.

* V pátek v 16.55 naladíte na Proglasu hudební týdeník **Oktáva**, který snad příjemně naladí Vás. 21. 9. nahlédneme do programu festivalu Bachův varhanní podzim. 28. 9. si naši pozornost zaslouží Malostranské komorní slavnosti. 5. 10. se necháme zaujmout Festivalem Brikcius. A konečně 12. 10. přiblížíme Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2012.

* Relaci **Křesťan a svět** můžete slyšet vždy v nedělní podvečer od 17.00. 23. 9. pohovoříme s romským aktivistou Ing. Karlem Holomkem nejen o romských problémech. 30. 9. bude hostem pořadu P. Jiří Polášek ze Zašové.

* „**Přirozenou cestou**“ – tak zní název pořadu z regionů, který uvedeme v úterý 18. 9. ve 22.00. Ve Chválkovicích v Olomouci začal v květnu fungovat obchůdek, který se oproti jiným na první pohled nijak neliší. Najdete tam sladkosti, oříšky, čaje a bio výrobky. Obchod Přirozenou cestou ale nevznikl prvoplánově kvůli ná-

kupu a prodeji. Jde totiž o sociální podnik, tedy o firmu, která zaměstnává osoby znevýhodněné na trhu práce, a to zejména osoby s tělesným postižením a osoby pečující o osobu blízkou.

* **115. výročí posvěcení ostravské katedrály** připomene regionální pořad ve čtvrtek 20. 9. v obvyklých 22.00.

* V úterý 25. 9. ve 22.00 se přihlásí jihočeské studio Jan Neumann. Petr Pospíšil pozval k mikrofonu pana Milana Třebína, aby povyprávěl o **právě probíhajících opravách kostela sv. Víta v Rudolfově** na Českobudějovicku, jež jsou plně v režii místních farníků a dobrovolníků.

* „**Památník totality**“ v e věznicí v Uherském Hradišti navštívíme v rámci regionálního pořadu, který můžete slyšet v úterý 2. 10. v čase od 22.00.

* Chcete-li vědět, jaké radosti a starosti s sebou nese **práce v TV Noe**, naladte si Radio Proglas ve čtvrtek 4. 10. ve 22.00. Mnoho zajímavého se dozvíte od P. Marcela Puváka. -kb-

DUCHOVNÍ VÍKEND PRO DÍVKY I CHLAPCE VE VĚKU 18-30 LET

TÉMA: POVOLÁNÍ (Iz 43,1)

od pátku 26. 10. (14 hod.)
do neděle 28. 10. (do oběda)

Horské středisko Eljon,
fara ve Špindlerově Mlýně č. 33

Program:

*Přednášky o povolání k životu.
Osobní svědectví k manželství, kněžství
a zasvěcenému životu, mše sv., adorace,
prostor pro modlitbu, ticho i rozhovory...*

Vede P. Jiří Šlégr a S.M. Vincenta Kořínková

S sebou: Písmo sv., teplé oblečení do hor,
domácí obuv.

Stravování: plná penze

Přihlášky a informace:

každý všední den 8-14 hod.

Petr Erlebach, správce střediska Eljon
tel. 499 523 852, mobil 732 580 154
Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33,
info@eljon.cz

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757
objednavky@paulinky.cz

Silnější než nenávisť. Sedm životů pro Boha a pro Alžírsko

V květnu 1996 bylo zavražděno sedm trapistických mnichů v Alžírsku. V dopisech, článcích a kázáních nastínili, čemu věří, jak žijí uprostřed lidí, které milují, v dialogu s islámem, který viděli jako cestu ke spáse muslimů. O jejich životě byl natočen také film v ČR známý pod názvem „O bozích a lidech“. Váz., 248 str., 250 Kč

Lurdy (DVD)

Dva muži ze dvou různých století; dva životní příběhy, do nichž vstoupila malá Bernadetta od jeskyně Massabielle. Není třeba hned uvěřit, ale ptát se po pravdě a důvěřovat. Film vhodný k následující diskusi o víře a vztahu mezi vědou a vírou. 2 DVD, hraný film, český dabing, 190 min., 399 Kč

Spes vitae. Duchovní vitaminy

Krabička s duchovními vitaminy pro Rok víry. Obsahuje 3 účinné: kříž, desátek růžence a „přibalový leták“ s texty modliteb, vysvětlením bodů života z víry. Doloženo citacemi z Písma a katechismu ve formě klasického návodu k použití léků. Celý komplet: 55 Kč

Velký diář na rok 2013

Ke každému dni uvedený církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce uvedeny úmysly apoštolátu modlitby. Prostor pro adresy a poznámky, přehledný měsíční kalendář let 2013 a 2014 a další praktické informace. Pevná vazba, modrá/zelená obálka, zlatá ražba, A5, 408 str., 200 Kč

Gabriele Amorth, Roberto Italo Zanini - Mocnější než zlo

Rady jednoho z největších italských exorcistů P. Amortha, jak se nejen bránit posednutí a zlořečením, ale také jak rozpoznat různé podoby zla a jak se jim vyhnout. Svědectví o Kristově moci a důležitosti rozhodnutí se každého křesťana pro Ježíše. Dotisk, brož., 312 str., 290 Kč

Lucia a Francesco Casadei - Ďáblůvi tváří v tvář

Příběh rodiny zaskočené náhlými problémy. Kniha líčí dlouhou cestu za osvobozením. Manželé nakonec dojdou k osvobození a rozhodnou se vydat prostě svědectví o své cestě a především o síle víry v Boha, který je mocnější než všechno zlo. Dotisk, brož., 184 str., 185 Kč

Blahořečení 14 pražských mučedníků 13. října v Praze

Řád menších bratří přišel do českých zemí v roce 1232. Při husitských válkách byli františkáni ze všech konventů vyhnáni, avšak za pomoci sv. Jana Kapistrána byla františkánská provincie v letech 1451-1467 plně obnovena. V roce 1483 byli z pražského konventu u sv. Ambrože opět vyhnáni.

Po roce 1570, kdy byl velký mor a počet františkánů v české provincii se snížil na sedmnáct, povolávali františkáni do svých konventů otce a bratry z blízkých i vzdálenějších zemí. Nově příchozí se naučili česky. Františkáni české provincie, kteří přišli do Prahy, dostali 16. června 1604 karmelitány opuštěný klášter a kostel Panny Marie Sněžné. Kostel byl v rozvalinách, bohoslužby byly v kapli Panny Marie (nyní archanděla Michaela). Všichni příchozí (kromě kvardiána Jiljí Schmouda) uměli česky. První dva roky bydleli u otců minoritů, v letech 1607-1610 postavili kostel; v pastorační činnosti i v liturgii byli horliví. Proto byli u pražských věřících oblíbeni, ale současně vzbuzovali u některých lidí i nenávist.

Na začátku roku 1611 bydlelo ve františkánském konventu sedmnáct členů.

Pět kněží, kteří současně byli i kazatelé, zpovědníci a lektori teologie:

Otec Jiljí Smoud (Schmoudt), kvardián, znamenitý teolog; znal několik řečí, česky však neuměl. Pocházel z města Mechlin v Belgii. Byl v ten den mimo konvent, neboť tři týdny předtím odcestoval do Vídně. Když 15. února dorazil k městské bráně a dozvěděl se o vyvraždění františkánského kláštera, obrátil se zpět do Vídně. Později odcestoval do Svaté země a sloužil zde deset let poutníkům. Potom se vrátil do české provincie na Moravu a zde jako komisař sloužil duším až do smrti.

Otec Bedřich Bachstein, vikář, český kazatel, původem z vesnice Pěna

u Jindřichova Hradce. Za nepřítomnosti kvardiána otce J. Schmouda byl podle řehole představeným konventu.

Otec Jan Martinez, Španěl, sakristián.

Otec Šimon, Francouz, almužník.

Otec Bartoloměj Dalmasoni, Ital z Ponte di S. Pietro u Bergana, měl na starosti stavbu kostela.

Pět kleriků-teologů:

Br. Jeroným, jáhen, Ital z Milána, svobodný baron z Arese.

Br. Kašpar Daverio, podjáhen, Ital z Bosto u Varese.

Br. Jakub, minorita z německého Augsburgu. Byl zabit ve věžičce mečem.

Br. Klemens, minorita ze Švábska (Německo).

Br. Jan, novic, kandidát teologie.

Sedm laických bratří:

Br. Kryštof Zelt, Holanďan, starší kuchař.

Br. Jindřich z Wendlingen ve Švábsku (Německo), kostelník – cestoval s otcem kvardiánem Schmoudem do Vídně a s ním se od městské brány vrátil též zpět do Vídně.

Br. Didak-Jan, krejčí.

Br. Jan Rode, Ital z Monte Piano u Brescie, zahradník a pomocný kostelník.

Br. Emanuel, mladší kuchař.

Br. Antonín, novic, pomocník v kuchyni.

Jan Zedník, klášterní sluha (bydlel v konventu). Jako jediný se zachránil útekem z pudy sakristie přes střechu a pudy sousedního domu až k otcům minoritům u sv. Jakuba, kde jim o všem, co se v konventu dělo, vyprávěl. Zde též po třech měsících zemřel.

Jak vše probíhalo:

Již v neděli 13. února se proslýchaly zvěsti o možnosti útoku lázu na pražské kostely a kláštery. Otec vikář Bedřich o tom večer v refektáři informoval ostatní spolubratry. A také je duchovně povzbuzoval. Po rozhodnutí většiny zůstat v klášteře - a po modlitbě - přikázal dobře zajistit všechny vchody a neopouštět klášter. V pondělí 14. února františkáni „očistili skvrny na duši svátostnou zpovědí“.

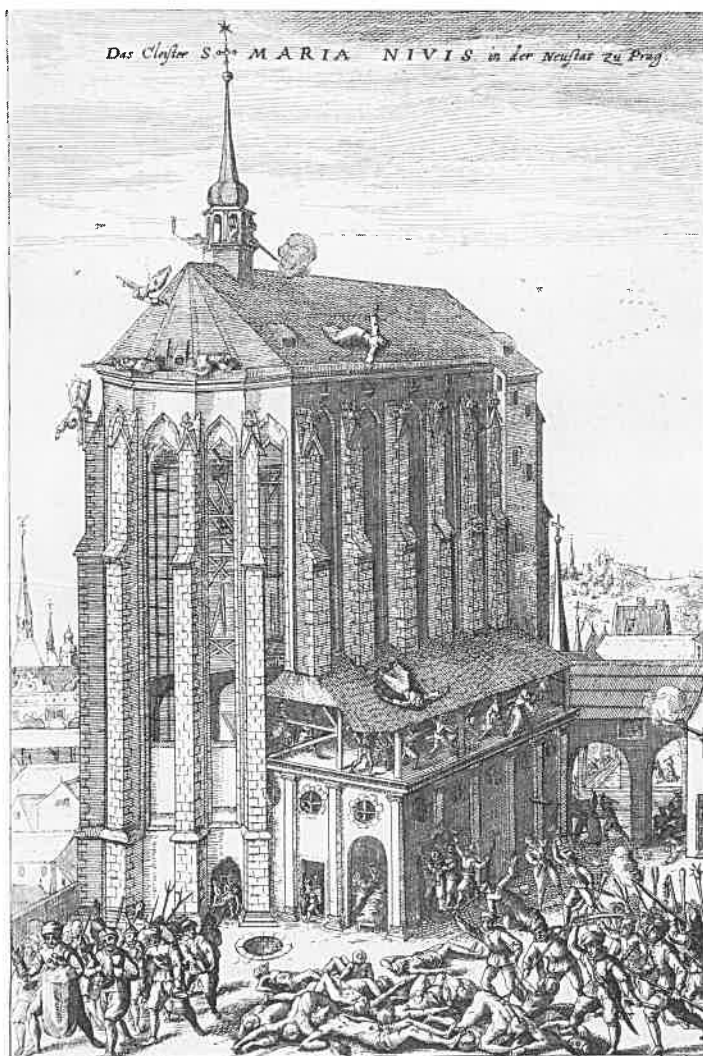
V úterý před Popelcem 15. února 1611 byl v Praze vzrušený a bouřlivý den. Pasovští žoldnéři pronikli i na Staré město pražské a městská spodina (asi 2000 lidí) při pronásledování pasovských žoldnéřů po mši svaté, která se slavila u Panny Marie Sněžné v 10 hod., obklíčila a zaútočila na kostel i klášter. Brána kláštera byla zabezpečena příčnou kládou, ale dav ji dobil sekerami a v průběhu čtyř hodin, tj. od 11. do 15. hod., došlo na několika místech kostela a konventu k povraždění 14 františkánů z celkového počtu 17, kteří v té době bydleli v pražském konventu.

Při zahájení útoku na klášter otec vikář odvedl mladé františkány na pudy nad kostelem.

Útočníci pronikli do kostela i do kláštera. **Kněz Jan Martinez** byl zabit několika bodnými a sečnými ranami u hlavního oltáře, když právě odsloužil mši svatou a chtěl zachránit ciborium s posvěcenými hostiemi.

Bratr Jan Rode se při útoku ukryl v depozitáři sakristie. Útočníci ho zde uchopili za nohy a vyvlekli po schodech až k bráně, kde byl ubit meči, kopími, býkovci a cepy. **Bratr Kryštof** byl přepaden, když nesl dříví ze dvora do kuchyně – byl zasažen cepy a býkovci a nakonec s hlavou rozřazenou širočinou padl na zem. **Bratr Klemens** měl v době útoku službu v refektáři a připravoval stoly. Byl zde zabit ve dveřích ranou do hlavy dvoustrannou válečnou sekerou. **Otec Šimon**, který byl při nepokojích 12. února zraněn, byl právě v domácí ošetrovně. Jeden z útočníků ho udeřil kyjem do hlavy, druhý mu vrazil meč do břicha. **Otec Bartoloměj** byl ubit býkovci a cepy v kapli Panny Marie, kde - ač nemocný - právě zpovídal. **Bratr Jeroným** byl zastižen v patře. Když slyšel hluk zbraní a křik, poklekl u oltáře Panny Marie Pomocné a zde byl proboden do zad dlouhým mečem.

Po jedné a půl hodině objevili útočníci schody a hlučně vystoupili na pudy nad klenbou kostela. **Otec vikář Bedřich** se jim snažil vysvětlit,

Mědirytina od neznámého autora s názvem „Vyplenění kostela a kláštera Pany Marie Sněžné v Praze od nekatolického obyvatelstva v době vpádu Pasovských“ vznikla po r. 1611. Je umístěna v SOA Třeboň.

Obraz vytvořený k 300. výročí mučednické smrti bratří františkánů

Blahořečení 14 pražských mučedníků 13. října v Praze

Pokračování ze 3. strany obálky.

že nepřechovávají nepřátele, ale že jsou pokorní řeholníci, kteří plní Boží poslání. Byl však smrtelně zasažen dvěma kopími do hrudi a vypustil duši. Dále byli na půdě zavražděni *bratr Jan*, který zemřel zasažen dýkou a kyjem, *bratr Emanuel* byl zraněn kopím a potom zardoušen, *bratru Antonínu* vrah sevřel rukama krk, tloukl mu hlavou o zed a nakonec probodl hrdlo dýkou. Další tři bratři vystoupali z půdy kostela až do věžičky, kde se před druhou hodinou po poledni objevil muž ozbrojený mečem, kterým probodl *bratru Kašparovi* břicho a jeho mrtvolu vyhodil na střechu kostela. Rovněž *bratr Jakub* byl zabit ve věžičce mečem. *Bratr Didak-Jan* byl zabit ve věžičce a jeho tělo vyhodili na střechu chrámu, kde se zachytilo a proto na ně útočníci ze zahrady ještě stříleli.

Jak z uvedeného vyplývá, byli všichni před smrtí i mučení. Zařízení kostela bylo zpuštěno a rozneseno po městě. Večer útočníci oloupili mrtvoly františkánů o hábity a snesli je na jedno místo před kostel; zde leželi nepohřbení do třetího dne, kdy je Marie Maxmiliána, manželka hraběte Adama ze Štemberka, ještě se dvěma dcerami a dvěma měšťany tajně pohřbili do země u klášterní brány, jen v bílých plátech bez rakví. Po pěti letech byli pohřbeni v mariánské kapli, nyní jejich ostatky

spocívají ve schránce pod oltářem.

Kauza blahořečení čtrnácti pražských mučedníků byla obnovena po zhroucení komunistického režimu již na počátku 90. let, neboť se mohlo navázat na intenzivní práci procesu na arcidiecézní úrovni z 30. a 40. let 20. století, který byl ukončen v roce 1944 a akta byla po válce předána do Říma. Vicepostulátorem byl P. Klement Minařík, OFM.

-fr-

Tento stručný informační nástin čerpá z publikace Klementa Minaříka, OFM (v uspořádání Petra Regaláta Beneše, OFM) „Pražští mučedníci“ rozšířené o antologii historických textů vážících se k této události (vydalo nakl. Paulínky; cena 129 Kč).

Beatifikace 14 františkánských mučedníků se připravuje na sobotu 13. října 2012 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Svatého otce bude reprezentovat kard. Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení. Postulátorem tohoto procesu je P. Giano Califano, OFM; vicepostulátorem P. Regalát Beneš, OFM.

Bratři františkáni prosí o finanční dar na blahořečení, který je možno zaslat na účet 44741011/0100.

Psáno v den vyzvednutí ostatků 14 mučedníků, tj. 11. července 2012.